

Den Europæiske Unions Tidende

L 59

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

4. marts 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 212/2011 af 3. marts 2011 om godkendelse af *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M som tilsætningsstof til foder til æglæggende høner (indehaver af tilladelsen er Lallemand SAS) ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 213/2011 af 3. marts 2011 om ændring af bilag II og V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾ 4
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 214/2011 af 3. marts 2011 om ændring af bilag I og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 689/2008 om eksport og import af farlige kemikalier 8
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 215/2011 af 1. marts 2011 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er optaget i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Pecorino Sardo (BOB)] 15
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 216/2011 af 1. marts 2011 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Chianti Classico (BOB)] 17
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 217/2011 af 1. marts 2011 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er optaget i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Robiola di Roccaverano (BOB)] 19

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 218/2011 af 3. marts 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	21
--	----

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 219/2011 af 3. marts 2011 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 867/2010 for produktionsåret 2010/11	23
---	----

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 220/2011 af 3. marts 2011 om fastsættelse af minimumssalgprisen for skummetmælkspulver i forbindelse med den 17. særlige licitation som led i den licitation, der blev indledt ved forordning (EU) nr. 447/2010	25
---	----

DIREKTIVER

★ Kommissionens direktiv 2011/22/EU af 3. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage bispyribac som aktivstof ⁽¹⁾	26
★ Kommissionens direktiv 2011/23/EU af 3. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage triflumuron som aktivstof ⁽¹⁾	29
★ Kommissionens direktiv 2011/25/EU af 3. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage bupirimat som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF ⁽¹⁾	32
★ Kommissionens direktiv 2011/26/EU af 3. marts 2011 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage diethofencarb som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF ⁽¹⁾	37

AFGØRELSE

2011/138/EU:

★ Rådets afgørelse af 28. februar 2011 om ændring af afgørelse 2010/248/EU om tilpasning af de godtgørelser, der er omhandlet i afgørelse 2003/479/EF og afgørelse 2007/829/EF om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet	41
---	----

2011/139/EU:

★ Rådets afgørelse af 28. februar 2011 om tilpasning af de godtgørelser, der er omhandlet i afgørelse 2007/829/EF om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet	43
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 212/2011

af 3. marts 2011

om godkendelse af *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M som tilsætningsstof til foder til æglæggende høner (indehaver af tilladelsen er Lallemand SAS)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

Kommissionens forordning (EF) nr. 911/2009 ⁽⁴⁾ og til fravænnede smågrise ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1120/2010 ⁽⁵⁾.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for udstedelse af en sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til forordningens artikel 7, stk. 3.
- (3) Ansøgningen vedrører godkendelse i kategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« af en ny anvendelse af *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M som tilsætningsstof til foder til æglæggende høner.
- (4) *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M blev tilladt anvendt uden tidsbegrænsning til slagtekyllinger ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1200/2005 ⁽²⁾ og til slagtesvin ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2036/2005 ⁽³⁾ og i ti år til laksefisk og rejer ved

- (5) Der er fremlagt nye oplysninger til støtte for en ansøgning om tilladelse til at anvende *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M til æglæggende høner. Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) konkluderede i sin udtalelse af 5. oktober 2010 ⁽⁶⁾, at *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M, under de foreslåede betingelser for anvendelse, ikke har skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet, og at dets anvendelse kan øge målartens læggeprocent betydeligt. EFSA mener ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. EFSA gennemgik i sin udtalelse ligeledes den rapport om analysemetoden for fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede EF-reference-laboratorium.
- (6) Vurderingen af *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette præparat godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstoffekategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »tarmflorastabilisatorer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ EUT L 195 af 27.7.2005, s. 6.⁽³⁾ EUT L 328 af 15.12.2005, s. 13.⁽⁴⁾ EUT L 257 af 30.9.2009, s. 10.⁽⁵⁾ EUT L 317 af 3.12.2010, s. 12.⁽⁶⁾ EFSA Journal 2010; 8(10):1865.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Tilsætningsstoffs identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse og analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimums-alder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			

Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: tarmflorastabilisatorer.

4d1712	Lallemand SAS	Pediococcus acidilactici CNCM MA 18/5M	<i>Tilsætningsstoffets sammensætning</i> Præparat af <i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5M, der indeholder mindst 1×10^{10} CFU/g tilsætningsstof <i>Aktivstoffets karakteristika</i> Levedygtige celler af <i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5M <i>Analysemetode</i> ⁽¹⁾ Tælling ved pladespredningsmetoden under anvendelse af MSR-agar (EN 15786:2009) Identifikation: PFG-elektroforese (pulsed field gel electrophoresis)	Æglæggende høner	—	1×10^9	—	1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelleteringsstabilitet. 2. Sikkerhedsforanstaltninger: Åndedrætsværn, sikkerhedsbriller og handsker skal bæres under håndteringen.	24. marts 2021
--------	---------------	--	---	------------------	---	-----------------	---	---	----------------

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på EF-referencelaboratoriets hjemmeside: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 213/2011**af 3. marts 2011****om ændring af bilag II og V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

særskilt speciale i mere end to femtede af medlemsstaterne, hvilket berettiger, at det optages i punkt 5.1.3 i bilag V til direktiv 2005/36/EF.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾ særlig artikel 11, stk. 2, og artikel 26, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Østrig har anmodet om, at der i bilag II til direktiv 2000/36/EF indsættes ti uddannelsesprogrammer inden for sundhedspleje. Disse uddannelsesprogrammer er reguleret ved den østrigske forordning om specialopgaver inden for sundheds- og sygepleje (Gesundheits- und Krankenpflege-Spezialaufgaben-Verordnung — GuK-SV — BGBl. II Nr. 452/2005) og den østrigske forordning om uddannelses- og ledelsesopgaver inden for sundheds- og sygepleje (Gesundheits- und Krankenpflege-Lehr- und Führungsaufgaben-Verordnung — GuK-LFV — BGBl. II Nr. 453/2005).

(2) Da disse østrigske uddannelsesprogrammer indebærer samme uddannelsesniveau som omhandlet i artikel 11, litra c), nr. i), i direktiv 2005/36/EF og giver et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver, er det berettiget at lade dem indgå i bilag II til direktiv 2005/36/EF på grundlag af direktivets artikel 11, litra c), nr. ii).

(3) Portugal har indgivet en begrundet anmodning om, at speciallægeuddannelsen i medicinsk onkologi optages under punkt 5.1.3 i bilag V til direktiv 2005/36/EF.

(4) Inden for medicinsk onkologi beskæftiger man sig med systemisk behandling af kræft. Der er sket store ændringer i behandlingen af kræftpatienter i det seneste årti på grund af den videnskabelige udvikling. Speciallægeuddannelsen i medicinsk onkologi er ikke opført på listen i punkt 5.1.3 i bilag V til direktiv 2005/36/EF. Medicinsk onkologi har imidlertid udviklet sig til et

(5) For at sikre et tilstrækkeligt højt speciallægeuddannelsesniveau bør mindstekravet til uddannelsens varighed, for at specialet medicinsk onkologi automatisk anerkendes, være fem år.

(6) Frankrig har indgivet en begrundet anmodning om, at speciallægeuddannelsen i medicinsk genetik optages under punkt 5.1.3 i bilag V til direktiv 2005/36/EF.

(7) Medicinsk genetik er et speciale, som afspejler den hastige vidensudvikling inden for genetik og dens konsekvenser for en hel række specialer som f.eks. onkologi, føtalmedicin, pædiatri og kroniske sygdomme. Medicinsk genetik spiller en voksende rolle inden for screening og forebyggelse af mange sygdomme. Speciallægeuddannelsen i medicinsk genetik er ikke opført på listen i punkt 5.1.3 i bilag V til direktiv 2005/36/EF. Medicinsk genetik har imidlertid udviklet sig til et særskilt speciale i mere end to femtede af medlemsstaterne, hvilket berettiger, at det optages i punkt 5.1.3 i bilag V til direktiv 2005/36/EF.

(8) For at sikre et tilstrækkeligt højt speciallægeuddannelsesniveau bør mindstekravet til uddannelsens varighed, for at specialet medicinsk genetik automatisk anerkendes, være fire år.

(9) Direktiv 2005/36/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Anerkendelse af Erhvervsmæssige Kvalifikationer —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II og V til direktiv 2005/36/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

I bilag II og V til direktiv 2005/36/EF foretages følgende ændringer:

1. I punkt 1 i bilag II indsættes følgende under »I Østrig«:

- særlig uddannelse i pædiatrisk sygepleje (Sonderausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege)
- særlig uddannelse i psykiatrisk sundheds- og sygepleje (Sonderausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege)
- særlig uddannelse i intensiv pleje (Sonderausbildung in der Intensivpflege)
- særlig uddannelse i intensiv pædiatrisk pleje (Sonderausbildung in der Kinderintensivpflege)
- særlig uddannelse i anæstesiologisk sygepleje (Sonderausbildung in der Anästhesiepflege)
- særlig uddannelse i sygepleje i forbindelse med nyrelidelser (Sonderausbildung in der Pflege bei Nierenersatztherapie)
- særlig uddannelse i operationssygepleje (Sonderausbildung in der Pflege im Operationsbereich)
- særlig uddannelse i hospitalshygijne (Sonderausbildung in der Krankenhaushygiene)
- særlig uddannelse som underviser inden for sundheds- og sygepleje (Sonderausbildung für Lehraufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege)
- særlig uddannelse i ledelse inden for sundheds- og sygepleje (Sonderausbildung für Führungsaufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege),

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år og 6 måneder til 14 år, herunder mindst 10 års almen skolegang, yderligere tre års grundlæggende uddannelse i sundheds- og sygepleje og 6 til 12 måneders særlig uddannelse inden for specialiserede undervisnings- eller ledelsesopgaver.»

2. I punkt 5.1.3 i bilag V indsættes følgende tabel:

»Land	Medicinsk onkologi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Medicinsk genetik Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika

Land	Medicinsk onkologi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Medicinsk genetik Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 214/2011

af 3. marts 2011

om ændring af bilag I og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 689/2008 om eksport og import af farlige kemikalier

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 689/2008 af 17. juni 2008 om eksport og import af farlige kemikalier ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 689/2008 gennemfører Rotterdamkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel, som blev undertegnet den 11. september 1998, og som blev godkendt på vegne af Fællesskabet ved Rådets afgørelse 2003/106/EF ⁽²⁾.

(2) Bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008 bør ændres, så det afspejler, at der er foretaget regulerende indgreb over for visse kemikalier i henhold til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ⁽⁵⁾.

(3) Bilag V til forordning (EF) nr. 689/2008 bør ændres, så det afspejler, at der er truffet beslutninger om visse kemikalier under Stockholmkonventionen om persistente

organiske miljøgifte (»Stockholmkonventionen«), som blev undertegnet den 22. maj 2001, og som blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2006/507/EF ⁽⁶⁾, og at der efterfølgende er foretaget regulerende indgreb over for disse kemikalier i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF ⁽⁷⁾. Bilag V bør også ændres, så det afspejler, at der for visse andre kemikalier end persistente organiske miljøgifte er foretaget regulerende indgreb i form af eksportforbud.

(4) Stofferne diphenylamin, triazoxid og triflumuron er ikke blevet optaget som aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende disse aktive stoffer som pesticid, og at de derfor bør tilføjes på kemikalielisten i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008. Da der er indgivet nye ansøgninger, som kræver nye afgørelser om optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF, bør tilføjelserne til kemikalielisten i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008 ikke finde anvendelse, før der foreligger nye afgørelser om disse kemikaliers status.

(5) Stofferne bifenthrin og metam er ikke blevet optaget som aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF. For så vidt angår direktiv 98/8/EF er disse stoffer blevet identificeret og anmeldt til evaluering. Dette betyder, at bifenthrin og metam er underkastet strenge restriktioner ved anvendelse som pesticid, da næsten alle anvendelser er forbudt, selv om medlemsstaterne stadig må tillade deres anvendelse, indtil der er truffet afgørelse om dem i henhold til direktiv 98/8/EF. Derfor bør bifenthrin og metam tilføjes på kemikalielisten i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008. Da der er indgivet nye ansøgninger, som kræver nye afgørelser om optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF, bør tilføjelserne til kemikalielisten i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008 ikke finde anvendelse, før der foreligger nye afgørelser om disse kemikaliers status.

(6) Stoffet carbosulfan er ikke blevet optaget som et aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende carbosulfan som pesticid, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisten i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008. Tilføjjelsen af carbosulfan i del 2 i bilag I blev udsat som følge af en

⁽¹⁾ EUT L 204 af 31.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 63 af 6.3.2003, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 209 af 31.7.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7.

- ny ansøgning om optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF, som blev indgivet i overensstemmelse med artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I⁽¹⁾. Ansøgeren har dog trukket den nye ansøgning tilbage, og der er således ikke længere nogen grund til ikke at tilføje stoffet i del 2 i bilag I. Stoffet carbosulfan bør derfor tilføjes på kemikalielisten i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008.
- (7) Stoffet trifluralin er ikke blevet optaget som et aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende trifluralin som pesticid, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisten i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008. Tilføjes i del 2 i bilag I blev udsat som følge af en ny ansøgning om optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF, der blev indgivet i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. 33/2008. Denne nye ansøgning førte igen til en afgørelse om, at stoffet trifluralin ikke optages som et aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, hvilket betyder, at det stadig er forbudt at anvende trifluralin som pesticid, og at der ikke længere er nogen grund til ikke at tilføje stoffet i del 2 i bilag I. Stoffet trifluralin bør derfor tilføjes på kemikalielisten i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008.
- (8) Stoffet chlorthal-dimethyl er ikke blevet optaget som et aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende chlorthal-dimethyl som pesticid, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisten i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008.
- (9) Kemikalierne chlordecon, hexabrombiphenyl, hexachlorcyclohexaner, lindan og pentabromdiphenylether bliver tilføjet på listen over kemikalier, der er omfattet af eksportforbud, i del 1 i bilag V til forordning (EF) nr. 689/2008. Det er derfor ikke længere nødvendigt at have disse kemikalier opført i del 1 og 2 i bilag I til denne forordning, og de bør udgå deraf.
- (10) Kemikalierne hexabrombiphenyl, hexachlorcyclohexan (HCH) og lindan er allerede opført i del 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008. At de tilføjes i del 1 i bilag V til denne forordning, bør derfor afspejles i del 3 i bilag I.
- (11) Kommissionens forordning (EU) nr. 757/2010 af 24. august 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifte for så vidt angår bilag I og III⁽²⁾ gennemfører beslutninger, som er truffet under Stockholmkonventionen om at opføre chlordecon, pentachlorbenzen, hexabrombiphenyl, hexachlorcyclohexaner, lindan, tetrabromdiphenylether, pentabromdiphenylether, hexabromdiphenylether og heptabromdiphenylether i del 1 i bilag A til Stockholmkonventionen, ved at tilføje disse kemikalier i del A i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2004. Disse kemikalier bør derfor tilføjes i del 1 i bilag V til forordning (EF) nr. 689/2008.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1102/2008 af 22. oktober 2008 om forbud mod eksport af metallisk kviksølv og visse kviksølvforbindelser og -blandinger og om sikker oplagring af metallisk kviksølv⁽³⁾ forbyder eksport af metallisk kviksølv og visse kviksølvforbindelser og -blandinger fra EU til tredjelande. Disse kemikalier bør derfor tilføjes til kemikalielisten i del 2 i bilag V til forordning (EF) nr. 689/2008. Desuden bør rubrikken vedrørende kviksølvforbindelser i del 1 i bilag I ændres, så den afspejler såvel eksportforbuddet mod visse kviksølvforbindelser som kviksølvforbindelsers aktuelle status ifølge direktiv 98/8/EF.
- (13) Bilag I og V til forordning (EF) nr. 689/2008 bør ændres i overensstemmelse med ovenstående.
- (14) For at give medlemsstaterne og erhvervslivet tilstrækkelig tid til at træffe de fornødne foranstaltninger bør anvendelsen af forordningen udskydes.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 689/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende forordning.
- 2) Bilag V ændres i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 223 af 25.8.2010, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 75.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

I bilag I til forordning (EF) nr. 689/2008 foretages følgende ændringer:

1) Del 1 ændres således:

a) Følgende nye rubrikker indsættes:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»bifenthrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
chlorthal-dimethyl +	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
diphenylamin	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
metam	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
triazoxid	72459-58-6	276-668-4	2933 29 90	p(1)	b	
triflururon	64628-44-0	264-980-3	2924 29 98	p(1)	b«	

b) Rubrikken vedrørende kviksølvforbindelser affattes således:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»kviksølvforbindelser, herunder uorganiske kviksølvforbindelser, alkylkviksølvforbindelser og alkyloxyalkyl- og arylkviksølvforbindelser, bortset fra kviksølvforbindelser, der er opført i bilag V #	62-38-4, 26545-49-3 og andre	200-532-5, 247-783-7 og andre	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	Jf. PIC-cirkulære på www.pic.int/ «

c) Rubrikken vedrørende polybromerede biphenyler (PBB) affattes således:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»polybromerede biphenyler (PBB), bortset fra hexabrombiphenyl #	13654-09-6, 27858-07-7 og andre	237-137-2, 248-696-7 og andre	2903 69 90	i(1)	sr	Jf. PIC-cirkulære på www.pic.int/ «

d) Følgende rubrik udgår:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»chlordecon	143-50-0	205-601-3	2914 70 00	p(2)	sr«	

e) Følgende rubrik udgår:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkate- gori (*)	Anvendelsesbe- grænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»pentabromdipheny- lether +	32534-81-9	251-084-2	2909 30 31	i(1)	sr«	

f) Følgende rubrik udgår:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkate- gori (*)	Anvendelsesbe- grænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»HCH/hexachlorcyclo- hexan (blandede isomerer) #	608-73-1	210-168-9	2903 51 00	p(1)-p(2)	b-sr	Jf. PIC- cirkulære på www. pic.int/ «

g) Følgende rubrik udgår:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Underkate- gori (*)	Anvendelsesbe- grænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»lindan (γ-HCH) #	58-89-9	200-401-2	2903 51 00	p(1)-p(2)	b-sr	Jf. PIC- cirkulære på www. pic.int/ «

2) Del 2 ændres således:

a) Følgende nye rubrikker indsættes:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Kategori (*)	Anvendelsesbe- grænsning (**)
»carbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
chlorthal- dimethyl	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b«

b) Følgende rubrik udgår:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode	Kategori (*)	Anvendelsesbe- grænsning (**)
»pentabromdip- henylether	32534-81-9	251-084-2	2909 30 31	i	sr«

3) Del 3 ændres således:

a) Rubrikken vedrørende HCH (blandede isomerer) affattes således:

Kemikalie	Relevant CAS- nummer	HS-kode for rene stoffer	HS-kode for blandinger og præparater, der inde- holder stoffet	Klasse
»HCH (blandede isomerer) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	pesticid«

b) Rubrikken vedrørende lindan affattes således:

Kemikalie	Relevant CAS-nummer	HS-kode for rene stoffer	HS-kode for blandinger og præparater, der inde- holder stoffet	Klasse
»lindan (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	pesticid«

c) Rubrikken vedrørende polybromerede biphenyler (PBB) affattes således:

Kemikalie	Relevant CAS-nummer	HS-kode for rene stoffer	HS-kode for blandinger og præparater, der inde- holder stoffet	Klasse
»polybromerede biphenyler (PBB)				
— (hexa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	industrikemikalie«
— (octa-)	27858-07-7			
— (deca-)	13654-09-6			

BILAG II

I bilag V til forordning (EF) nr. 689/2008 foretages følgende ændringer:

1) I del 1 indsættes følgende rubrikker:

Beskrivelse af kemikalie/artikel, som er omfattet af eksportforbud	Yderligere relevante oplysninger (f.eks. kemikaliets navn, Eines-nr., CAS-nr.)	
	»chlordecon	Eines-nr. 205-601-3 CAS-nr. 143-50-0 KN-kode 2914 70 00
	pentachlorbenzen	Eines-nr. 210-172-5 CAS-nr. 608-93-5 KN-kode 2903 69 90
	hexabrombiphenyl	Eines-nr. 252-994-2 CAS-nr. 36355-01-8 KN-kode 2903 69 90
	hexachlorcyclohexaner, inkl. lindan	Eines-nr. 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 CAS-nr. 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1 KN-kode 2903 51 00
	tetrabromdiphenylether $C_{12}H_6Br_4O$	Eines-nr. 254-787-2 og andre CAS-nr. 40088-47-9 og andre KN-kode 2909 30 38
	pentabromdiphenylether $C_{12}H_5Br_5O$	Eines-nr. 251-084-2 og andre CAS-nr. 32534-81-9 og andre KN-kode 2909 30 31
	hexabromdiphenylether $C_{12}H_4Br_6O$	Eines-nr. 253-058-6 CAS-nr. 36483-60-0 og andre KN-kode 2909 30 38
	heptabromdiphenylether $C_{12}H_3Br_7O$	Eines-nr. 273-031-2 CAS-nr. 68928-80-3 og andre KN-kode 2909 30 38«

2) I del 2 indsættes følgende rubrikker:

Beskrivelse af kemikalie/artikel, som er omfattet af eksportforbud	Yderligere relevante oplysninger (f.eks. kemikaliets navn, Eines-nr., CAS-nr.)
»Metallisk kviksølv og blandinger af metallisk kviksølv med andre stoffer, herunder kviksølvlegeringer, med en kviksølvkoncentration på mindst 95 vægtprocent	CAS-nr. 7439-97-6 KN-kode 2805 40
Kviksølvforbindelser, bortset fra forbindelser, der eksporteres til brug inden for forskning og udvikling, medicin eller analyse	cinnobermalm, kviksølv (I) chlorid (Hg_2Cl_2 , CAS-nr. 10112-91-1), kviksølv (II) oxid (HgO , CAS-nr. 21908-53-2), KN-kode 2852 00 00«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 215/2011

af 1. marts 2011

om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er optaget i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Pecorino Sardo (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, og artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse „Pecorino Sardo”, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 ⁽²⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 1263/96 ⁽³⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT C 162 af 22.6.2010, s. 7.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3 Oste

ITALIEN

Pecorino Sardo (BOB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 216/2011

af 1. marts 2011

om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Chianti Classico (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, og artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse "Chianti Classico", der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ⁽²⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 2446/2000 ⁽³⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i medfør af artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 281 af 7.11.2000, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT C 163 af 23.6.2010, s. 16.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier, m.m.)

ITALIEN

Chianti Classico (BOB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 217/2011

af 1. marts 2011

om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er optaget i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Robiola di Roccaverano (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, og artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Robiola di Roccaverano«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 ⁽²⁾ som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1263/96 ⁽³⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

For formanden

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT C 168 af 26.6.2010, s. 10.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3 Oste

ITALIEN

Robiola di Roccaverano (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 218/2011**af 3. marts 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	122,2
	MA	45,8
	TN	92,7
	TR	101,1
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	164,7
	ZZ	164,7
0709 90 70	MA	31,6
	TR	132,7
	ZZ	82,2
0805 10 20	EG	55,0
	IL	76,8
	MA	62,9
	TN	42,9
	TR	65,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,9
0805 50 10	MA	45,9
	TR	53,6
	ZZ	49,8
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CL	90,0
	CN	109,4
	MK	54,8
	US	112,1
	ZZ	91,3
0808 20 50	AR	93,2
	CL	84,9
	CN	65,8
	US	92,6
	ZA	103,2
	ZZ	87,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 219/2011**af 3. marts 2011****om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 867/2010 for produktionsåret 2010/11**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsuksker og visse sirupper for produktionsåret

2010/11 er fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 867/2010 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 199/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter bestemmelserne og reglerne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved forordning (EU) nr. 867/2010 for produktionsåret 2010/11, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 259 af 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 56 af 1.3.2011, s. 12.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, råsuiker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 4. marts 2011

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	59,32	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	55,08	0,95
1701 99 10 ⁽²⁾	55,08	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	55,08	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,55	0,19

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 220/2011**af 3. marts 2011****om fastsættelse af minimumssalgsprisen for skummetmælkspulver i forbindelse med den 17. særlige licitation som led i den licitation, der blev indledt ved forordning (EU) nr. 447/2010**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 43, litra j), sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 447/2010 ⁽²⁾ blev der indledt en licitation med henblik på salg af skummetmælkspulver i henhold til betingelserne i Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 af 11. december 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention ⁽³⁾.
- (2) Ifølge artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1272/2009 fastsætter Kommissionen på grundlag af de bud, der

modtages ved hver særlig licitation, en minimumssalgspris eller beslutter ikke at fastsætte en minimumssalgspris.

- (3) På grundlag af de bud, der er modtaget ved den 17. særlige licitation, bør der fastsættes en minimumssalgspris.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 17. særlige licitation med henblik på salg af skummetmælkspulver som led i den licitation, der blev indledt ved forordning (EU) nr. 447/2010, for hvilken fristen for afgivelse af bud udløb den 1. marts 2011, fastsættes minimumssalgsprisen for skummetmælkspulver til 252,10 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 126 af 22.5.2010, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 349 af 29.12.2009, s. 1.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/22/EU

af 3. marts 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage bispyribac som aktivstof

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Italien modtog den 26. februar 2002 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Bayer CropScience om optagelse af aktivstoffet bispyribac (også kaldet bispyribac-natrium i overensstemmelse med den repræsentative formel, som aktivstoffet er indeholdt i, og som dossieret er baseret på) i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved Kommissionens beslutning 2003/305/EF ⁽²⁾ blev det bekræftet, at dossieret var fuldstændigt og således principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.

(2) For dette aktivstof er virkningerne på menneskers sundhed og på miljøet blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den udpegede rapporterende medlemsstat forelagde et udkast til vurderingsrapport den 1. august 2003.

(3) Medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) har underkastet udkastet til vurderingsrapport et peer review, som blev forelagt i form af EFSA's konklusioner vedrørende peer reviewet af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet bispyribac den 12. juli 2010 ⁽³⁾. Denne rapport er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for

Fødevarerækeden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om bispyribac.

(4) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder bispyribac, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Bispyribac bør derfor optages i direktivets bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktivet.

(5) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren fremlægger yderligere oplysninger til bekræftelse af vurderingen af risikoen for, at grundvandet forurenes med metabolitterne M03 ⁽⁴⁾, M04 ⁽⁵⁾ og M10 ⁽⁶⁾.

(6) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende foreløbige godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder bispyribac, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I er opfyldt. Medlemsstaterne bør ændre eksisterende foreløbige godkendelser til fuldstændige godkendelser eller ændre dem eller kalde dem tilbage i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 112 af 6.5.2003, s. 10.

⁽³⁾ EFSA Journal (2010) 8(1):1692, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bispyribac (otherwise stated all data evaluated refer to the variant bispyribac-sodium)«. doi:10.2903/j.efsa.2010.1692. Foreligger online: www.efsa.europa.eu.

⁽⁴⁾ 2-hydroxy-4,6-dimethoxypyrimidin.

⁽⁵⁾ 2,4-dihydroxy-6-methoxypyrimidin.

⁽⁶⁾ Natrium 2-hydroxy-6-(4-hydroxy-6-methoxypyrimidin-2-yl)oxybenzoat.

- (7) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelser fra Den Stående Komité for Fødevarer, kæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. januar 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. februar 2012.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 31. januar 2012 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder bispyribac som aktivstof. Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende bispyribac er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13, stk. 2.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder bispyribac, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF senest den 31. juli 2011, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende bispyribac. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder bispyribac som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. januar 2013, eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder bispyribac som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. januar 2013 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagetrækning i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft den 1. august 2011.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed (*)	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»329	Bispyribac CAS-nr. 125401-75-4 CIPAC-nr.: 748	2,6-bis(4,6-dimethoxypyrimidin-2-yloxy)benzoesyre	≥ 930 g/kg (også kaldet bispyribac-natrium)	1.8.2011	31.7.2021	DEL A Må kun tillades anvendt som herbicid i ris. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om bispyribac, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på at beskytte grundvandet, når aktivstoffet anvendes i områder med følsom jordbund og/eller ekstreme vejrforhold. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. De berørte medlemsstater anmoder om, at der fremlægges yderligere oplysninger om risikoen for forurening af grundvandet med metabolitterne M03 (2-hydroxy-4,6-dimethoxypyrimidin), M04 (2,4-dihydroxy-6-methoxypyrimidin) og M10 (Natrium 2-hydroxy-6-(4-hydroxy-6-methoxypyrimidin-2-yl)oxybenzoat). De sikrer, at ansøgeren fremlægger disse oplysninger for Kommissionen senest den 31. juli 2013.»

(*) Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/23/EU

af 3. marts 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage triflumuron som aktivstof

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1490/2002 ⁽³⁾ er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der er opstillet en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter triflumuron. Ved Kommissionens beslutning 2009/241/EF ⁽⁴⁾ blev det vedtaget ikke at optage triflumuron i bilag I til direktiv 91/414/EØF.
- (2) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren») har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I ⁽⁵⁾.
- (3) Ansøgningen blev indgivet til Italien, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 1490/2002. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2009/241/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

- (4) Italien har evalueret de nye oplysninger og data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 5. marts 2010 meddelt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA») og Kommissionen.
- (5) EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen har medlemsstaterne og EFSA underkastet den supplerende rapport et peer review. EFSA forelagde derefter sin konklusion om triflumuron for Kommissionen den 9. december 2010 ⁽⁶⁾. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om triflumuron.
- (6) Den rapporterende medlemsstats supplerende rapport og EFSA's nye konklusion fremhævede især de problematiske forhold, der medførte en afvisning af at optage aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Disse problematiske forhold drejede sig bl.a. om, at det på grundlag af de foreliggende data ikke var blevet godtgjort, at forbrugereksposeringen var acceptabel, da der ikke var fremlagt data om arten og mængden af de relevante restkoncentrationer. Det var faktisk ikke muligt at udføre en vurdering af den akutte risiko ved metabolitten M07 ⁽⁷⁾, fordi der ikke forelå tilstrækkelige data til at fastsætte en akut referencedosis for denne metabolit. Manglende data betød desuden, at der ikke kunne fastsættes en passende definition af restkoncentrationen, og at der ikke kunne foretages et skøn af mængden af restkoncentrationer i varer af forarbejdet frugt.
- (7) De nye oplysninger, som ansøgeren forelagde, gjorde det muligt at udføre en vurdering af forbrugereksposeringen. De oplysninger, der nu foreligger, viser, at forbrugereksposeringen er acceptabel.
- (8) De supplerende data og oplysninger fra ansøgeren gør det derfor muligt at udelukke de specifikke problematiske forhold, der medførte en afvisning af at optage stoffet i bilag I. Der er ikke fremkommet andre uafklarede videnskabelige spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 71 af 17.3.2009, s. 59.

⁽⁵⁾ EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance triflumuron«. *EFSA Journal* 2011; 9(1):1941. [81 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1941. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽⁷⁾ 4-trifluor-methoxyanilin.

- (9) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder triflumuron, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Triflumuron bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktivet.
- (10) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om risikoen på langt sigt for fugle, risikoen for hvirvelløse vanddyr og risikoen for biyngels udvikling.
- (11) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. september 2011. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft den 1. april 2011.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»328	Triflumuron CAS-nr.: 64628-44-0 CIPAC-nr.: 548	1-(2-chlorbenzoyl)-3-[4-trifluormethoxyphenyl] urea	≥ 955 g/kg Urenheder: — N,N'-bis-[4-(trifluormethoxy)phenyl] urea: højst 1 g/kg — 4-trifluor-methoxyanilin: højst 5 g/kg	1. april 2011	31. marts 2021	DEL A Må kun tillades anvendt som insekticid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om triflumuron, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne: — være særligt opmærksomme på at beskytte vandmiljøet — være særligt opmærksomme på at beskytte honningbier. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. De berørte medlemsstater sikrer, at ansøgeren forelægger Kommissionen bekræftende oplysninger om risikoen på langt sigt for fugle, risikoen for hvirvelløse vanddyr og risikoen for biyngels udvikling. De berørte medlemsstater sikrer, at ansøgeren forelægger Kommissionen disse bekræftende oplysninger senest den 31. marts 2013.»

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/25/EU**af 3. marts 2011****om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage bupirimat som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

skyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I ⁽⁵⁾.

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1490/2002 ⁽³⁾ er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der opstilles en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter bupirimat.

(2) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 11e i forordning (EF) nr. 1490/2002 sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter modtagelsen af udkastet til vurderingsrapport. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/934/EF af 5. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer ⁽⁴⁾ vedtaget, at bupirimat ikke skulle optages i det pågældende bilag.

(3) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren») har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en frem-

(4) Ansøgningen blev indgivet til Nederlandene, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 1490/2002. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/934/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

(5) Nederlandene har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 26. november 2009 meddelt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA») og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om bupirimat for Kommissionen den 20. september 2010 ⁽⁶⁾. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om bupirimat.

(6) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder bupirimat, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Bupirimat bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333 af 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bupirimate«, *EFSA Journal* 2010; 8(10):1786. [82pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1786. Foreligger online: www.efsa.europa.eu.

- (7) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren fremlægger yderligere oplysninger til bekræftelse af nedbrydningen i jorden af kinetikparametrene, samt af adsorptions- og desorptionsparameteret for den vigtigste jordmetabolit De-ethyl-bupirimat (DE-B).
- (8) Før et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører.
- (9) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder bupirimat, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I er opfyldt. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, ændre, erstatte eller tilbagekalde eksisterende godkendelser i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.
- (10) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I.
- (11) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) Det blev ved beslutning 2008/934/EF vedtaget, at bupirimat ikke skulle optages i bilag I, og at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende stof, skulle tilbagekalde senest den 31. december 2011. Det er nødvendigt at slette rækken vedrørende bupirimat i beslutningens bilag.
- (13) Beslutning 2008/934/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, kæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Rækken vedrørende bupirimat i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgår.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. december 2011.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 30. november 2011 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder bupirimat som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende bupirimat er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

⁽¹⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder bupirimat, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. maj 2011, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende bupirimat. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et produkt, der indeholder bupirimat som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015, eller
- b) hvis det drejer sig om et produkt, der indeholder bupirimat som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015 eller

senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagetrækning i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2011.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed (¹)	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»337	Bupirimat CAS-nr.: 41483-43-6 CIPAC-nr.: 261	5-butyl-2-ethylamino-6-methylpyrimidin-4-yl dimethylsulfamat	≥ 945 g/kg Urenheder: Ethirimol: højst 2 g/kg Toluen: højst 3 g/kg	1. juni 2011	31. maj 2021	DEL A Må kun tillades anvendt som fungicid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om bupirimat, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne: — være særligt opmærksomme på at beskytte vandorganismer. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant — være særligt opmærksomme på at beskytte grundvandet, når aktivstoffet anvendes i områder med følsom jordbund og/eller ekstreme vejrforhold. Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant — være særligt opmærksomme på risikoen i marken for leddyr, der ikke er målarter. De berørte medlemsstater anmoder om fremlæggelse af bekræftende oplysninger om: 1) specifikationen af det tekniske materiale som industrielt fremstillet, ved hjælp af relevante analyseresultater, herunder oplysninger af relevans for urenhederne 2) ækvivalensen mellem specifikationerne vedrørende det tekniske materiale som kommercielt fremstillet og specifikationerne vedrørende det testmateriale, der er anvendt i toksicitetsdossiererne 3) kinetikparametrene, nedbrydningen i jorden og adsorptions- og desorptionsparameteret for så vidt angår den vigtigste jordmetabolit DE-B (De-ethyl-bupirimat).

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
						De berørte medlemsstater sikrer, at ansøgeren forelægger Kommissionen de bekræftende data og oplysninger, der er omfattet af punkt 1) og 2), senest den 30. november 2011 og de oplysninger, der er omfattet af punkt 3), senest den 31. maj 2013.*

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/26/EU

af 3. marts 2011

om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage diethofencarb som aktivstof og om ændring af beslutning 2008/934/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000⁽²⁾ og (EF) nr. 1490/2002⁽³⁾ er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der opstilles en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter diethofencarb.
- (2) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 11e i forordning (EF) nr. 1490/2002 sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter modtagelsen af udkastet til vurderingsrapport. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/934/EF af 5. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer⁽⁴⁾ vedtaget, at diethofencarb ikke skulle optages i det pågældende bilag.
- (3) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren») har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I⁽⁵⁾.
- (4) Ansøgningen blev indgivet til Frankrig, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 1490/2002. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvend-

sesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/934/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

- (5) Frankrig har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 21. december 2009 meddelt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA») og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om diethofencarb for Kommissionen den 7. september 2010⁽⁶⁾. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om diethofencarb.
- (6) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder diethofencarb, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Diethofencarb bør derfor optages i bilag I for at sikre, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktivstof, kan finde sted i alle medlemsstater i overensstemmelse med direktivet.
- (7) Uden at det berører denne konklusion, bør der indhentes yderligere oplysninger om visse specifikke forhold. I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/414/EØF kan der fastsættes betingelser for optagelsen af et stof i bilag I. Det bør derfor kræves, at ansøgeren fremlægger yderligere oplysninger til bekræftelse af efterfølgende afgrøders potentielle optagelse af metabolitten 6-NO₂-DFC og af risikovurderingen for de arter af leddyr, der ikke er målarter.
- (8) Før et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333 af 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance diethofencarb«. *EFSA Journal* 2010; 8(9):1721. [55 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2010.1721. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- (9) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til direktiv 91/414/EØF følger af, at et aktivstof optages i bilag I, bør medlemsstaterne have en frist på seks måneder efter optagelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder diethofencarb, op til fornyet overvejelse for at sikre, at kravene i direktiv 91/414/EØF, navnlig i artikel 13, og de relevante betingelser i bilag I er opfyldt. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, ændre, erstatte eller tilbagekalde eksisterende godkendelser i henhold til direktiv 91/414/EØF. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert enkelt påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper i direktiv 91/414/EØF.
- (10) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger imidlertid ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I.
- (11) Direktiv 91/414/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) Det blev ved beslutning 2008/934/EF vedtaget, at diethofencarb ikke skulle optages i bilag I, og at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende stof, skulle tilbagekalde senest den 31. december 2011. Det er nødvendigt at slette rækken vedrørende diethofencarb i beslutningens bilag.
- (13) Beslutning 2008/934/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 91/414/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Rækken vedrørende diethofencarb i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgår.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. november 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. december 2011.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til direktiv 91/414/EØF senest den 30. november 2011 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder diethofencarb som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til direktiv 91/414/EØF vedrørende diethofencarb er overholdt, dog ikke betingelserne i del B vedrørende dette aktivstof, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet, jf. betingelserne i direktivets artikel 13.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder diethofencarb, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF pr. 31. maj 2011, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i bilag VI til direktiv 91/414/EØF på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til nævnte direktiv, idet der samtidig tages højde for del B i bilag I til direktivet vedrørende diethofencarb. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 4, stk. 1, litra b)-e), i direktiv 91/414/EØF.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder diethofencarb som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015, eller
- b) hvis det drejer sig om et produkt, der indeholder diethofencarb som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre godkendelsen eller trække den tilbage senest den 31. maj 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagetrækning i det eller de pågældende direktiver, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

⁽¹⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft den 1. juni 2011.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

Følgende indsættes sidst i tabellen i bilag I til direktiv 91/414/EØF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnummer	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Ikrafttrædelse	Udløbsdato for stoffets optagelse i listen	Særlige bestemmelser
»331	Diethofencarb CAS-nr.: 87130-20-9 CIPAC-nr.: 513	Isopropyl 3,4-diethoxycarbanilat	≥ 970 g/kg Urenheder: Toluen: højst 1 g/kg	1. juni 2011	31. maj 2021	DEL A Må kun tillades anvendt som fungicid. DEL B Med henblik på gennemførelsen af de ensartede principper i bilag VI skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om diethofencarb, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 28. januar 2011. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på risikoen for vandorganismer og leddyr, der ikke er målarter, og sikre, at anvendelsesbetingelserne omfatter anvendelse af passende risikobegrænsende foranstaltninger. De berørte medlemsstater anmoder om fremlæggelse af bekræftende oplysninger om: a) efterfølgende afgrøders potentielle optagelse af metabolitten 6-NO₂-DFC b) risikovurderingen for de arter af leddyr, der ikke er målarter. De berørte medlemsstater sikrer, at ansøgeren forelægger Kommissionen disse oplysninger senest den 31. maj 2013.»

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. februar 2011

om ændring af afgørelse 2010/248/EU om tilpasning af de godtgørelser, der er omhandlet i afgørelse 2003/479/EF og afgørelse 2007/829/EF om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet

(2011/138/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 41, stk. 1,

Artikel 1

I afgørelse 2010/248/EU foretages følgende ændringer:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 240, stk. 2, og

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

ud fra følgende betragtninger:

»1. I artikel 15, stk. 1, i afgørelse 2003/479/EF og artikel 15, stk. 1, i afgørelse 2007/829/EF ændres beløbene på 30,75 EUR og 122,97 EUR til henholdsvis 31,89 EUR og 127,52 EUR.«

(1) I artikel 15, stk. 7, i Rådets afgørelse 2003/479/EF⁽¹⁾ og artikel 15, stk. 6, i Rådets afgørelse 2007/829/EF⁽²⁾ hedder det, at dagpenge og den månedlige godtgørelse for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet hvert år tilpasses uden tilbagevirkende kraft på grundlag af tilpasningen af EU-tjenestemændenes grundløn i Bruxelles og Luxembourg.

2) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. I artikel 15, stk. 2, i afgørelse 2003/479/EF og artikel 15, stk. 2, i afgørelse 2007/829/EF erstattes tabellen med følgende:

(2) Rådets afgørelse 2010/248/EU⁽³⁾ anvendte de satser, der var fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1296/2009 af 23. december 2009 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2009 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner⁽⁴⁾, med virkning fra den 1. maj 2010.

»Afstand mellem hjemsted og udstationeringssted (i km)	Beløb i EUR
0-150	0,00
> 150	81,96
> 300	145,72
> 500	236,81
> 800	382,54
> 1 300	601,13
> 2 000	719,55«

(3) Ved dom af 24. november 2010 i sag C-40/10 annullerede Domstolen artikel 2 og artikel 4-18 i forordning (EU, Euratom) nr. 1296/2009, som fastsatte satsen for den årlige tilpasning for 2009 til + 1,85 %. Ved forordning (EU, Euratom) nr. 1190/2010⁽⁵⁾ ændrede Rådet forordning nr. (EU, Euratom) 1296/2009, og satsen for den årlige tilpasning for 2009 blev fastsat til + 3,7 %.

(4) Rådets afgørelse 2010/248/EU bør ændres i overensstemmelse hermed —

3. Artikel 1, stk. 3, affattes således:

»3. I artikel 15, stk. 4, i afgørelse 2003/479/EF ændres beløbet på 30,75 EUR til 31,89 EUR.«

⁽¹⁾ EUT L 160 af 28.6.2003, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 327 af 13.12.2007, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 110 af 1.5.2010, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT L 348 af 29.12.2009, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 333 af 17.12.2010, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2011.

På Rådets vegne

FELLEGI T.

Formand

RÅDETS AFGØRELSE**af 28. februar 2011****om tilpasning af de godtgørelser, der er omhandlet i afgørelse 2007/829/EF om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet**

(2011/139/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 41, stk. 1,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 240, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2007/829/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 15, stk. 6, i afgørelse 2007/829/EF hedder det, at dagpenge og den månedlige godtgørelse for udstationerede nationale eksperter og militærpersoner i Generalsekretariatet for Rådet tilpasses hvert år uden tilbagevirkende kraft på grundlag af tilpasningen af EU-tjenestemændenes grundløn i Bruxelles og Luxembourg.

(2) Rådet har ved forordning (EU) nr. 1239/2010 af 20. december 2010 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2010 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner ⁽²⁾ vedtaget en tilpasning på 0,1 % af vederlagene og pensionerne til EU-tjenestemændene —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2007/829/EF ændres således:

1. I artikel 15, stk. 1, ændres beløbene på henholdsvis 31,89 EUR og 127,52 EUR til følgende:

»31,92 EUR og 127,65 EUR«.

2. I artikel 15, stk. 2, erstattes tabellen med følgende:

»Afstand mellem hjemsted og udstationeringssted (i km)	Beløb i EUR
0-150	0,00
> 150	82,05
> 300	145,86
> 500	237,05
> 800	382,92
> 1 300	601,73
> 2 000	720,27«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i måneden efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2011.

På Rådets vegne

FELLEGI T.

Formand

⁽¹⁾ EUT L 327 af 13.12.2007, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 338 af 22.12.2010, s. 1.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. juli 2010

om statsstøtte C 27/09 (ex N 34/B/09) budgettilskud, som Den Franske Republik påtænker at yde til fordel for France Télévisions

(meddelt under nummer K(2010) 4918)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2011/140/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, og under henvisning til disse bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 23. januar 2009 anmeldte Den Franske Republik et planlagt budgettilskud på 450 mio. EUR, som allerede var opført på finansloven for 2009, til fordel for France Télévisions. Kommissionen anmodede den 13. marts 2009 om yderligere oplysninger, som Den Franske Republik fremsendte ved brev af 25. maj 2009. I dette brev udvidede Den Franske Republik anmeldelsens omfang og meddelte, at hensigten var at indføre en permanent og flerårig offentlig finansiering af France Télévisions, som det årlige tilskud var en del af.
- (2) Ved brev af 1. september 2009 meddelte Kommissionen Den Franske Republik, dels at budgettilskuddet for 2009 var foreneligt med det indre marked i medfør af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, dels at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vedrørende den nye offentlige finansieringsordning til fordel for France Télévisions i de kommende år.
- (3) Den Franske Republik fremsatte sine bemærkninger den 7. oktober 2009.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 2.10.2009, s. 9.

- (4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den pågældende støtteforanstaltning.
- (5) Kommissionen modtog bemærkninger fra interesserede parter. Den videresendte bemærkningerne til Den Franske Republik med henblik på kommentarer og modtog de franske bemærkninger ved brev af 15. januar 2010.
- (6) Den 23. april, den 19. maj og den 22. juni 2010 sendte Den Franske Republik yderligere oplysninger til Kommissionen.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF FINANSIERINGSORDNINGEN

- (7) Den flerårige finansieringsordning, som denne afgørelse omhandler, skal ses i relation til France Télévisions' public service-forpligtelse, som Kommissionen undersøgte i sine beslutninger af 10. december 2003 ⁽³⁾, 20. april 2005 ⁽⁴⁾, 16. juli 2008 ⁽⁵⁾ og 1. september 2009 ⁽⁶⁾. Der er dog tale om en anden foranstaltning end de foranstaltninger, der er behandlet i beslutningerne fra 2003, 2005 og 2008. Budgettilskuddet, der beskrives nærmere nedenfor, supplerer de offentlige midler, der ydes til France Télévisions i form af bidrag til den offentlige audiovisuelle sektor, tidligere kaldet tv-licens, som blev behandlet i Kommissionens beslutning af 20. april 2005, og er som eksisterende støtte ikke blevet ændret af de nye bestemmelser. Disse to offentlige ressourcer har til formål at dække omkostningerne ved France Télévisions' public service-forpligtelse fratrasket de reklameindtægter, der stadig består.

II.1. De vigtigste retsgrundlag

- (8) De vigtigste bestemmelser i den nye offentlige finansieringsordning fremgår af lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 om audiovisuel kommunikation og tv's nye

⁽²⁾ Se fodnote 1.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2004/838/EF (EUT L 361 af 8.12.2004, s. 21).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning K(2005) 1166 endelig (EUT C 235 af 30.9.2005).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning K(2008) 3506 endelig (EUT C 242 af 23.9.2008).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning 2009/C 237/06 (EUT C 237 af 2.10.2009, s. 9).

public service-opgaver. Den anmeldte støtte indgår i en bredere reform af de strukturer og public service-forpligtelser i den offentlige audiovisuelle sektor, der er foreskrevet i loven. Loven ændrer således de lovgivningsmæssige bestemmelser om France Télévisions' public service-forpligtelser, navnlig lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed. Disse forpligtelser præciseres yderligere i udbudsbetingelserne og målaftalen med France Télévisions, der er godkendt ved gennemførelsesbestemmelser til loven om kommunikationsfrihed. Lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 indeholder også finansielle bestemmelser, som dels ændrer skatte-loven og dels fastslår princippet om en budgetbevilling opført på finansloven til fordel for France Télévisions.

II.2. Støttemodtagerens aktiviteter og finansiering: France Télévisions

- (9) France Télévisions er et aktieselskab oprettet i medfør af artikel 44-I i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed. Ved denne lov, således som ændret, oprettes der én samlet virksomhed, France Télévisions, der samler de forskellige juridiske enheder fra forskellige tidligere kanaler. Virksomheden er underkastet den franske stats økonomiske og finansielle kontrol. Aktiekapitalen er fordelt på nominative aktier, som kun kan tilhøre staten. Bestyrelsen omfatter, ud over formanden, 14 medlemmer, der er valgt for fem år, nemlig to parlamentsmedlemmer udpeget af kulturudvalget i henholdsvis Nationalforsamlingen og Senatet, fem repræsentanter for staten, fem personer udnævnt af Conseil Supérieur de l'Audiovisuel og to personalerepræsentanter.
- (10) France Télévisions er den største audiovisuelle koncern i Frankrig. Virksomheden beskæftiger 11 000 personer og består af kanalerne France 2, France 3, France 4, France 5 og France Ô, der sender i Den Franske Republik, og RFO, et selskab der omfatter de offentlige radio- og tv-stationer, der sender i de oversøiske departementer og territorier. Koncernen omfatter også en reklamevirksomhed, selv om en udskillelse undersøges, og selskaber, der er beskæftiget med andre aktiviteter. Nogle af France Télévisions' kanaler sendes i vidt omfang i flere medlemsstater, navnlig i Belgien og Luxembourg.
- (11) France Télévisions' omsætning i 2007, det sidste regnskabsår før meddelelsen om reformen af den offentlige audiovisuelle sektor, var på 2 927 mio. EUR, hvoraf 64,2 % stammede fra licensindtægter, 28,1 % fra reklameindtægter (reklamer og sponsorering) og 7,7 % fra andre indtægter. Mellem 2003 og 2007 var de forskellige elementers bidrag til omsætningen forholdsvis stabil, således at reklame- og sponsorindtægterne svingede

mellem 28 % og 30 %. Hele koncernen havde i perioden 2003-2007 et mindre positivt nettoresultat hvert år, der sammenlagt for perioden beløb sig til 99 mio. EUR.

- (12) Denne tendens blev ændret efter meddelelsen om reformen af den offentlige audiovisuelle sektor i januar 2008, der bl.a. på sigt indebar et bortfald af indtægter fra reklameindslag. France Télévisions havde underskud i 2008 med et negativt nettoresultat på [50-100] (*) mio. EUR (heraf -[50-100] mio. EUR, hvad angår public service-ydelser), hvilket navnlig skyldes betydeligt lavere reklameindtægter, som en særlig bevilling på 150 mio. EUR, som Kommissionen godkendte i sin beslutning af 16. juli 2008, ikke helt kunne dæmme op for. Da reformen af den offentlige audiovisuelle sektor var trådt i kraft, betød det budgetmæssige tilskud på 415 mio. EUR i 2009, som Kommissionen godkendte i sin beslutning af 1. september 2009, at det næsten var muligt at dæmme op for de faldende reklameindtægter, og koncernen France Télévisions fik et positivt nettoresultat ([10-20] mio. EUR). Resultatet for public service-ydelserne forblev imidlertid negativt med [0-5] mio. EUR, idet det positive resultat skyldtes koncernens kommercielle selskaber.
- (13) France Télévisions' aktiviteter og forvaltning i de senere år (2004-2008) og virksomhedens stilling i lyset af reformen af den offentlige audiovisuelle sektor var genstand for en forholdsvis kritisk rapport fra den franske revisionsret, »France Télévisions et la nouvelle télévision publique«. Rapporten, som nogle interesserede parter henviser til i deres bemærkninger, blev vedtaget og offentliggjort den 14. oktober 2009, dvs. efter beslutningen om at indlede proceduren. Rapporten viser uudnyttede muligheder for at forbedre France Télévisions' forvaltning og resultater og indeholder anbefalinger for en fremtidig forbedring inden for rammerne af reformen.

II.3. France Télévisions' public service-forpligtelser

II.3.1. France Télévisions' public service-forpligtelser

- (14) Artikel 43-11 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986, således som ændret, fastslår France Télévisions' public service-forpligtelse og fastslår, at de offentlige kanaler »i offentlighedens interesse opfylder public service-forpligtelser. De giver den brede offentlighed adgang til en række programmer og tjenester, der er karakteriseret ved diversitet og pluralisme, kvalitets- og innovationskrav, respekt for individets rettigheder og de demokratiske principper, der følger af forfatningen. De tilbyder et varieret udbud af analoge og digitale programmer på

(*) [...] betyder, at der er tale om fortrolige tal eller forretningshemmeligheder, der er erstattet af en firkantet parentes.

områderne information, kultur, viden, underholdning og sport. De fremmer den demokratiske debat, udveksling mellem forskellige dele af befolkningen samt social inklusion og medborgerskab. De iværksætter foranstaltninger til fordel for den sociale samhørighed, den kulturelle diversitet og bekæmpelse af diskrimination og foreslår en programflade, der afspejler det franske samfunds diversitet. De sikrer fremme af det franske sprog og eventuelt de regionale sprog og fremhæver diversiteten i Den Franske Republiks kulturelle og sproglige arv. De bidrager til at udvikle og sprede intellektuel og kunstnerisk kreativitet og styrke medborgerlig, økonomisk, samfundsmæssig, videnskabelig og teknisk viden og udbrede kendskabet til den audiovisuelle sektor og medier. De fremmer læring af fremmedsprog, de bidrager til oplysning om miljø og bæredygtig udvikling. De giver gennem særlige systemer døve og hørehæmmede adgang til de programmer, de sender. De sikrer ærlige, uafhængige og pluralistiske informationer og en pluralistisk formidling af holdninger og synspunkter under overholdelse af princippet om ligebehandling og anbefalingerne fra Conseil supérieur de l'audiovisuel. Offentlige virksomheder inden for audiovisuel kommunikation bidrager inden for rammerne af deres forpligtelser til de audiovisuelle forpligtelser udadtil, til styrkelse af frankofoni og spredning af den franske kultur og det franske sprog i verden. De bestræber sig på at udvikle nye tjenester, der kan berige eller supplere deres programudbud samt de nye teknikker til produktion og spredning af audiovisuelle programmer og kommunikationstjenester. Hvert år aflægges der rapport for parlamentet for at gøre status over anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.»

II.3.2. *France Télévisions' varetagelse af public service-forpligtelser*

- (15) Hvad angår den konkrete opfyldelse af disse forpligtelser, fastslås det i artikel 44, I, i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986, at France Télévisions har til opgave at udvikle og programsætte tv-programmer og audiovisuelle tjenester, der svarer til de public service-forpligtelser, der er defineret i artikel 43-11 og i det udbudsmateriale, der er nævnt i lovens artikel 48.
- (16) Dekret nr. 2009-796 af 23. juni 2009 fastsætter de udbudsbetingelser, der er gældende for France Télévisions. Udbudsbetingelserne fastsætter rammerne for aktiviteterne i France Télévisions' kanaler med bindende forpligtelser til — ofte i prime time — dagligt at sende kulturprogrammer, musikprogrammer, navnlig klassisk musik spillet af både europæiske og regionale orkestre, teaterforestillinger eller videnskabelig formidling (artikel 4-7 i udbudsbetingelserne). France Télévisions er ligeledes forpligtet til at indarbejde en europæisk dimension i alle sine programmer, navnlig ved at sende reportager om forskellige former for livsstil eller kulturel praksis i andre medlemsstater og religiøse programmer om de vigtigste trosretninger i Den Franske Republik (artikel 14 og 15 i udbudsbetingelserne). Der er ligeledes en forpligtelse til at nå ud til en stor og repræsentativ seerskare (artikel 18).

- (17) I medfør af artikel 53 i lov nr. 86-1067 om kommunikationsfrihed er der indgået flerårige målaftaler mellem staten og France Télévisions af en varighed på mellem tre og fem år. Målaftalerne fastsætter følgende bl.a. inden for rammerne af France Télévisions' public service-forpligtelser:

- de vigtigste udviklingsmuligheder
- forpligtelse med hensyn til kreativ diversitet og innovation
- France Télévisions' minimumsinvesteringer i produktion af europæiske og fransksprogede film- og andre audiovisuelle værker i procent af virksomhedens indtægter og i absolutte tal
- forpligtelse til at sikre, at handicappede kan deltage i samfundet som medborgere og tilpasse samtlige tv-programmer til døve eller hørehæmmede
- forpligtelse til at sende tv-programmer, der takket være særlige systemer er tilgængelige for blinde og svagtseende
- de forventede omkostninger for virksomhedens aktiviteter for de pågældende år, og de kvantitative og kvalitative gennemførelses- og resultatindikatorer, der er opstillet
- de offentlige midler, der skal afsættes til virksomheden, og bestemmelse af de midler, der først og fremmest skal anvendes på programbudgetterne
- det forventede overskud af egne indtægter opdelt på reklame og sponsorering
- de økonomiske udsigter for de tjenester, der betales for
- eventuelt udsigterne for en tilbagevenden til økonomisk ligevægt.

- (18) På nuværende tidspunkt indgår France Télévisions' public service-forpligtelser i målaftalen for 2007-2010 »France Télévisions, le premier bouquet de chaînes gratuites de l'ère numérique« af 24. april 2007 undertegnet af de ansvarlige ministre og formanden for France Télévisions. Under overskriften for mål I.2 »Fremme den identitetsmæssige værdi af public service-tjenester« opstiller aftalen mål udmøntet i konkrete foranstaltninger med kvalitative eller kvantitative indikatorer på områder som f.eks.:

- fremme adgang for et bredere publikum til kulturelle programmer for at udbrede kulturelt indhold ved at sende mindst et kulturelt program i prime time
- afspejle pluralismen i information og i samfundsdebatten
- tilbyde en række sportsdiscipliner med vægt på de sportsgrene, der er dårligst dækket på de private kanaler
- afspejle diversitet og i højere grad synliggøre det franske samfunds bestanddele
- fremme den franske og europæiske kulturelle identitet, forståelsen for Unionens virkemåde og dens merværdi samt læring af fremmedsprog.

- (19) Aftalen indeholder også en flerårig finansiel del, der indeholder en justeringsklausul, der foreskriver, at afhængig af udviklingen i reklameindtægterne vil staten og koncernen aftale en justering af behovet for offentlige midler, således at overskud, der ikke anvendes til at nedbringe behovet for offentlige midler, først og fremmest vil blive anvendt til audiovisuelle produktioner.

- (20) Efter reformen er der udarbejdet en tillægsaftale til den gældende målaftale for perioden 2009-2012. Denne tillægsaftale, som er nærmere beskrevet nedenfor, hvad angår det finansielle aspekt, medfører en yderligere styrkelse af de identitetsmæssige værdier i France Télévisions' public service-ydelser og fastsætter nye kvantitative og kvalitative indikatorer, der skal opnås hvert år på nogle af de områder, der er nævnt i betragtning 18.

II.3.3. Indførelse af nye innovative audiovisuelle tjenester

- (21) Ifølge de nye udbudsbetingelser for France Télévisions indføres der en række innovative tjenester, der skal styrke programudbuddet, som f.eks. onlinekommunikationstjenester, on-demand audiovisuelle tjenester eller

supplerende indhold, der uddyber programmerne. På samme måde foreslår tillæget til målaftalen også at indføre innovative tjenester, f.eks. on-demand video gratis eller mod betaling, mobile tv-løsninger, udsendelse på internettet, mobilapplikationer, regionalt eller tematisk WebTv.

II.3.4. Ekstern kontrol med France Télévisions' public service-forpligtelser, herunder lancering af nye tjenester

- (22) I medfør af artikel 53 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 godkender France Télévisions' bestyrelse udkastet til selskabets målaftale og tager stilling til den årlige gennemførelse af denne; resultatet af disse drøftelser offentliggøres. Før målafterne og eventuelle tillægsaftaler undertegnes, fremsendes de til kulturudvalget og finansudvalget i Nationalforsamlingen og Senatet og til Conseil supérieur de l'audiovisuel. Udvalgene kan fremsætte en udtalelse inden for en frist på seks uger.

- (23) I øvrigt fremlægger France Télévisions' formand en årsrapport om gennemførelsen af målaftalen for kulturudvalget og finansudvalget i Nationalforsamlingen og Senatet. I forbindelse med fremlæggelsen af rapporten om gennemførelsen af selskabets målaftale for de kompetente udvalg i Nationalforsamlingen og Senatet redegør formanden for France Télévisions også for arbejdet i det rådgivende programudvalg (conseil consultatif des programmes), som er oprettet inden for rammerne af France Télévisions og består af seere, der har til opgave at fremsætte udtalelser og anbefalinger om programmerne.

- (24) På samme måde var det foreløbige udkast til udbudsbetingelser for France Télévisions, som er fastsat ved dekret, genstand for en offentlig høring fra den 10. til den 24. november 2008, hvor der indkom omkring 15 bidrag, der gav anledning til ændringer af den oprindelige tekst og en udtalelse fra Conseil supérieur de l'audiovisuel. Hvad angår den eksterne kontrol med gennemførelsen, foreskriver artikel 48 i lov af 30. september 1986, at Conseil supérieur de l'audiovisuel skal fremlægge en årsrapport for Nationalforsamlingens og Senatets kulturudvalg. Rapporten fremlægges ligeledes for kultur- og kommunikationsministeriet.

- (25) Disse parlamentariske udvalg samt Conseil supérieur de l'audiovisuel kan høre tredjeparter. Faktisk høres interesserede parter regelmæssigt inden for disse rammer og fremsætter deres synspunkter om spørgsmål, der vedrører den offentlige audiovisuelle sektor.

II.4. Finansiell kompensation for udfasningen og den efterfølgende afskaffelse af reklameindslag

- (26) For at gøre programsætningen af den offentlige radio- og tv-spredning mere fri og mindre afhængig af kommercielle bindinger, foreskrives der i artikel 53, afsnit VI, i den ændrede lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed en udfasning og en efterfølgende afskaffelse af reklameindslag: »Programmer, der sendes mellem kl. tyve og kl. seks af de nationale tv-kanaler, jf. artikel 44, afsnit I, bortset fra regional- og lokalprogrammer, indeholder ikke reklameindslag ud over reklamer for varer og tjenesteydelser generelt. Denne bestemmelse finder også anvendelse på programmer, som disse kanaler sender mellem kl. seks og klokken tyve, fra det tidspunkt hvor den analoge jordbaserede transmission af de tv-tjenester, der er nævnt under I, ophører på hele Den Franske Republiks område. Den finder ikke anvendelse på kampagner af almen interesse.«
- (27) Analog jordbaseret transmission af tv-tjenester forventes at ophøre senest den 30. november 2011. Ud over undtagelsen for reklamer for varer og tjenesteydelser uden handelsnavn, findes der undtagelser for reklameindslag for de oversøiske departementer og territorier og Ny Kaledonien, da der ikke udbydes ukodede, jordbaserede private tv-kanaler.
- (28) I medfør af artikel 53 i lov nr. 86-1067 om kommunikationsfrihed giver udfasningen og den efterfølgende afskaffelse af reklameindslag som følge af loven anledning til, at staten yder økonomisk kompensation til France Télévisions på betingelser, der fastsættes i den enkelte finanslov. I den henseende har den franske stat oprettet et nyt program kaldet »Contribution au financement de l'audiovisuel public« inden for området »Médias« i statens almindelige budget. Det kan oplyses, at de franske myndigheder mener, at størrelsen af det offentlige tilskud, der skal supplere indtægterne fra bidraget til den offentlige audiovisuelle sektor, vil være på ca. 460 mio. EUR i 2010, 500 mio. EUR i 2011 og 650 mio. EUR i 2012.
- (29) Den Franske Republik erklærer, at hvert år vil den offentlige finansiering i form af budgettilskud blive fastsat i forhold til de omkostninger, der er forbundet med opfyldelsen af France Télévisions' public service-forpligtelse kumuleret med indtægterne fra bidraget til den offentlige audiovisuelle sektor med fradrag af de kommercielle indtægter, der består. I den henseende har de franske myndigheder fremlagt de forventede udgifter og indtægter for France Télévisions' public service-forpligtelser på basis af forretningsplanen for 2009-2012, der resumeres nedenfor:

Tabel 1

Forventede omkostninger og indtægter i relation til France Télévisions' public service-forpligtelser 2010-2012

	(mio. EUR)		
	2010	2011	2012
	Budget	Forel. budget	Forel. budget
A/Offentlige midler	[2 500-3 000]	[2 500-3 000]	[2 500-3 000]
B/Andre indtægter (reklame, sponsoring osv.)	[300-600]	[300-600]	[300-600]
C/Bruttoomkostninger ved public service-forpligtelser	[3 500-3 000]	[3 500-3 000]	[3 500-3 000]
D/Nettoomkostninger ved public service-forpligtelser (C + B)	[3 000-2 500]	[3 000-2 500]	[3 000-2 500]
Forskel mellem nettoomkostninger ved public service-forpligtelser — offentlige indtægter (D + A)	[- 50 — 50]	[- 50 — 50]	[- 50 — 50]

Kilde: Observations France af 15. januar 2010.

- (30) Ovenstående tabel viser et forventet underskud svarende til de nettoomkostninger, der ikke er dækket i relation til France Télévisions' public service-forpligtelser i 2010 og 2011. Dette underskud skulle stort set være forsvundet i 2012 med et forventet mindre overskud på [30-50] mio. EUR, dvs. [0-5] % af nettoomkostninger ved public service-forpligtelsen. Dette forventede overskud for 2012 vil, hvis det viser sig at blive en realitet, hvilket forudsætter, at omkostninger og udgifter udvikler sig præcist som forventet, være mindre end det samlede forventede underskud for 2010 og 2011. I medfør af den løbende målaftale skal overskud, der ikke anvendes til at nedbringe behovet for offentlige midler, først og fremmest anvendes til audiovisuelle produktioner. Da denne produktion normalt vedrører programmer, skal et eventuelt overskud altså ikke finansiere kommercielle aktiviteter.

(31) Det skal bemærkes, at forretningsplanen for 2009-2012, der findes i kapitel V i tillægget til den løbende målaftale, erstatter den finansielle del i den kontrakt, der blev indgået i april 2007, på grund af den nye ramme, der blev indført med reformen, og de finansielle følger. Ifølge forretningsplanen sker der et fald i de samlede bruttoomkostninger for opfyldelse af public service-forpligtelsen i perioden 2010-2012 med faldende driftsudgifter i forhold til den oprindelige aftale, et fald i sendeomkostninger og udnyttelse af synergi som følge af joint venture-virksomheden på trods af indførelse af nye udgiftsposter som led i reformen.

(32) Hvad angår indtægter, vil de afsatte offentlige midler, selv om de er i stigning, ikke fuldt ud kunne sikre ligevægt på regnskabet for perioden 2010-2012, og som det fremgår af tabel 1, er de lavere end bruttoomkostningerne ved public service-forpligtelsen, således at den finansielle ligevægt i fremskrivningerne afhænger af de reklameindtægter, der hvert år fortsat består. Derfor understreges det i forretningsplanen, at det er interessant for virksomheden og for staten at sikre ligevægt hurtigere end planlagt, og den anbefaler en præcis og regelmæssig opfølgning i betragtning af de positive og negative usikkerhedsmomenter.

II.5. Loft over de offentlige midler

(33) Artikel 44 i den ændrede lov nr. 86-1067 om kommunikationsfrihed understreger, at »Offentlige midler, der bevilges til virksomheder i den offentlige audiovisuelle sektor som kompensation for de public service-forpligtelser, de er pålagt, overstiger ikke omkostningerne ved opfyldelsen af disse forpligtelser.« Denne bestemmelse er en følge af de forpligtelser, Den Franske Republik påtog sig om udtrykkeligt i loven at fastslå princippet om ikke at overkompensere for public service-forpligtelser inden for rammerne af den procedure, der førte til Kommissionens beslutning om forenelighed af 20. april 2005 vedrørende anvendelse af licensindtægter ⁽⁷⁾.

(34) I medfør af ovennævnte forpligtelse er artikel 2 i dekret nr. 2007-958 af 15. maj 2007 om de finansielle forbindelser mellem staten og offentlige virksomheder inden for audiovisuel kommunikation formuleret på samme måde som artikel 53 i loven af 30. september 1986 under hensyntagen til »de direkte og indirekte indtægter fra public service-forpligtelsen«, og det understreges, at omkostninger ved opfyldelse af public service-forpligtelsen fremgår af adskilte regnskaber. Dekretet foreskriver i artikel 3, at France Télévisions og datterselskaberne er forpligtet til at overholde markedsbetingelserne for alle virksomhedens kommercielle aktiviteter, og at en ekstern

virksomhed skal udarbejde en årsrapport om opfyldelsen af denne forpligtelse, der forelægges det ansvarlige ministerium, Nationalforsamlingen og Senatet.

(35) Kommissionen har modtaget og gennemgået rapporter om gennemførelse af artikel 2 og 3 i dekretet for regnskabsårene 2007 og 2008 (rapporterne i medfør af dekretets artikel 3 er for regnskabsåret 2007 blevet certificeret af revisionsfirmaerne PriceWaterhouseCoopers og KPMG og for regnskabsåret 2008 af revisionsfirmaet Rise) samt udkastet til årsrapport for 2009, jf. artikel 2.

II.6. Nye planlagte afgifter i forbindelse med reformen af den offentlige audiovisuelle sektor

(36) Lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 har også ændret skattelovgivningen og indført nye afgifter for reklame og elektronisk kommunikation.

II.6.1. Afgifter på reklameindslag

(37) I skattelovens bog I, første del, afsnit II, findes der nu et kapitel VII *septies*, der indfører afgifter for alle tv-kanaler etableret i Den Franske Republik. Afgiften beregnes af det beløb, ekskl. moms, der betales af annoncørerne for udsendelse af deres reklameindslag, til de afgiftspligtige eller reklamebureauerne med fradrag af de afgifter, der i medfør af artikel 302 bis KC i skatteloven betales af editorer og tv-distributører, der udbyder audiovisuelle værker, som er godkendt af »Centre National de la Cinématographie«. Disse beløb er omfattet af en fast nedsættelse på 4 %. Afgiften andrager 3 % af den del af de årlige betalinger, ekskl. moms, for hver tv-tjeneste, der overstiger 11 mio. EUR.

(38) For tv-tjenester, bortset fra jordbaserede, analoge tjenester, er denne sats dog fastsat til 1,5 % i 2009, 2 % i 2010 og 2,5 % i 2011. I en overgangsperiode indtil det år, hvor jordbaseret, analog transmission af tv-tjenester i Den Franske Republik ophører, er der et loft over afgiften på 50 % af stigningen i beregningsgrundlaget for det kalenderår, for hvilket afgiften skal betales, i forhold til 2008. Afgiften kan under ingen omstændigheder være lavere end 1,5 % af beregningsgrundlaget. For tv-stationer, hvis daglige seerskare uden for Den Franske Republiks europæiske område udgør over 90 % af det samlede seertal, nedsættes grundlaget for afgiftsberegningen med det beløb, der betales for transmission af reklameindslag til det europæiske eller internationale marked, ganget med den del af det samlede årlige seertal, der ligger uden for Den Franske Republiks europæiske område.

⁽⁷⁾ Se beslutning C 2005/1166 endelig, punkt 65-72.

II.6.2. Afgift på elektronisk kommunikation

- (39) I skattelovens bog I, første del, afsnit II, findes der nu et kapitel VII *octies*, der indfører en afgift for alle udbydere af elektronisk kommunikation, der leverer tjenester i Den Franske Republik, og som på forhånd er godkendt af »Autorité de régulation des communications électroniques«. Afgiften beregnes af abonnementer og andre beløb, ekskl. moms, som brugerne betaler for de elektroniske kommunikationstjenester, der leveres af udbyderne af elektronisk kommunikation, med fradrag af de afskrivninger, der er opført i regnskabet for det regnskabsår, for hvilket afgiften skal betales, når afskrivningerne vedrører materiale og udstyr, som udbyderne har erhvervet efter lovens ikrafttrædelse med henblik på infrastruktur og elektroniske kommunikationsnet på det nationale område, og når afskrivningens varighed er på mindst ti år. Afgiften andrager 0,9 % af den del af beregningsgrundlaget, der overstiger 5 mio. EUR.

III. BEGRUNDELSE FOR AT INDLEDE PROCEDUREN

- (40) I beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vurderede Kommissionen, at den kompensationsprocedure, der var planlagt fra 2010, kunne udgøre statsstøtte i medfør af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at det var nødvendigt at undersøge foranstaltningens forenelighed med det indre marked, jf. artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ifølge de principper og regler, der gælder for public service-radio og tv-virksomhed.
- (41) Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en public service-aktivitet, hvor forpligtelserne er klart fastsat i en officiel akt og omfattet af passende tilsynsforanstaltninger, konkluderede Kommissionen uden betænkning, ligesom i beslutningerne fra december 2003, april 2005, juli 2008 og september 2009, at France Télévisions' public service-forpligtelser er klart defineret i officielle akter udstedt af eller godkendt af den franske stat, der indeholder bestemmelser om et uafhængigt tilsyn med France Télévisions.
- (42) Hvad angår analysen af, hvorvidt den planlagte økonomiske kompensationsprocedure står i et rimeligt forhold til nettoomkostningerne ved public service-aktiviteten og i øvrigt under hensyntagen til støttens virkninger, har Kommissionen derimod udtrykt tvivl på to punkter, nemlig:

— for det første vedrørende risikoen for overkompensation for nettoomkostningerne ved public service-forpligtelsen for 2012, og sandsynligvis også for 2010 og 2011; Kommissionen havde ikke for disse år adgang til oplysninger, der var så detaljerede, som de oplysninger de franske myndigheder fremsendte for 2009, og

— for det andet vedrørende en eventuel forbindelse mellem tildeling af provenuet fra afgiften på reklame og elektronisk kommunikation og støtten til France Télévisions, og, hvis der eksisterer en sådan forbindelse, de negative følger af denne og foreneligheden med traktaten, navnlig da der ikke forelå en konkurrencemæssig vurdering af finansieringsreformen for France Télévisions.

- (43) Kommissionen gjorde i øvrigt de franske myndigheder opmærksom på meddelelsen af 2. juli 2009 om statsstøttereglerne anvendelse på public service radio- og tv-virksomhed⁽⁸⁾ (herefter kaldet »radio- og tv-meddelelsen«), der finder anvendelse på anmeldt støtte straks efter offentliggørelsen, og opfordrede de franske myndigheder til at tage højde for denne reviderede meddelelse i deres bemærkninger.

IV. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (44) I bemærkningerne af 2. november 2009 henleder Société des auteurs et compositeurs dramatiques (SACD) Kommissionens opmærksomhed på de mange forpligtelser, der er pålagt France Télévisions for at fremme den nationale audiovisuelle produktion. Disse forpligtelser blev styrket ved udgangen af 2008 gennem en brancheaftale, der vil blive indarbejdet i en kommende målaftale. I 2010 skulle France Télévisions således anvende 19 % af omsætningen i beregningsgrundlaget for 2009 på nationale audiovisuelle produktioner, og denne andel stiger til 20 %, dvs. 420 mio. EUR i 2012. TF1's tilsvarende andel er på højst 12,5 %, og andelen for M6 og andre digitale jordbaserede tv-kanaler er på højst 11 %. Forpligtelserne i forhold til film stiger ligeledes med gennemsnitlig over 1,2 % årligt frem til 2012. Afskaffelsen af reklamer sker samtidig med stigende omkostninger til en programflade bestående af egne og ikke importerede produktioner, der vidner om et engagement til fordel for en innovativ og kvalitetspræget public service-kanal.
- (45) Fédération Française des Télécommunications et des Communications Électroniques (FFTCE) vurderer i sine bemærkninger af 30. oktober 2009, som Iliad, der ikke er medlem af FFTCE, tilslutter sig, at afskaffelsen af kommercielle reklamer ikke som sådan vedrører France Télévisions' public service-forpligtelse. Når reklamer således ikke længere er en integreret del af denne forpligtelse, vil ethvert tilskud, der udelukkende tjener som kompensations for et indtægtstab uden at tage højde for den konkrete forpligtelse, i sig selv udgøre statsstøtte i modstrid med artikel 106, stk. 2, og artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Denne

⁽⁸⁾ EUT C 257 af 27.10.2009, s. 1.

komensation skal dække de egentlige omkostninger ved public service-forpligtelsen, som skal fremgå af adskilte regnskaber. Støttens omfang synes imidlertid at være fastsat for de kommende år på basis af et skøn over mistede reklameindtægter, hvilket på et svækket marked er stærkt konkurrenceforvridende i forhold til private radio- og tv-selskaber. France Télévisions' samlede omsætning for reklameindslag på et svækket marked ville formodentlig have været på under 500 mio. EUR, men de franske myndigheder har ikke desto mindre forpligtet sig til at udbetale 450 mio. EUR i 2009 udelukkende for at opveje afskaffelsen af reklameindslag efter kl. 20. I fremtiden vil den modtagne støtte også ligge langt over de reklameindtægter, virksomheden ville have oppebåret, hvis reformen ikke var blevet gennemført.

- (46) Hvad angår public service-forpligtelsen, bemærker FFTCE, at de forpligtelser, der er pålagt France Télévisions som medlem af Union Européenne de Radiotélévision (UER), i og med virksomhedens vedtægter allerede eksisterer og ville finde anvendelse uden bestemmelserne i den franske lov. De forpligtelser, loven pålægger France Télévisions, er vage og ikke væsentligt forskellige fra de forpligtelser, der følger af UER's vedtægter, og som TF1 og Canal + også er omfattet af som medlemmer, hvorfor støtte i form af komensation i medfør af loven må udgøre statsstøtte.
- (47) FFTCE mener endvidere, at den nye afgift på teleoperatørs omsætning i medfør af reformen af den audiovisuelle sektor, går til finansiering af France Télévisions. Ud over den forbindelse, som myndighederne har bekræftet, vil udsving i beregningsgrundlaget og satsen betyde, at støttens omfang vil variere. Indførelsen af en sådan afgift er en overtrædelse af artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester⁽⁹⁾, da medlemsstaterne ikke kan pålægge operatørerne andre afgifter af omsætningen end dem, der foreskrives i direktivet.
- (48) I bemærkningerne af 2. november 2009 fremfører Association des chaînes privées, at France Télévisions' dårlige ledelse, som den franske revisionsret ved flere lejligheder har påpeget, forværrer den inflatoriske tendens på markedet for produktion af programmer og køb af rettigheder. Da der ikke findes et analytisk regnskab, skaber den manglende omkostningsstyring usikkerhed om, hvordan omkostningerne ved public service-forpligtelsen kan beregnes og skaber en alvorlig risiko for overkomensation. En række indicier viser, at provenuet af den nye audiovisuelle afgift vil tilgå France Télévisions, og opførelsen på statens budget har udelukkende til formål at slippe uden om Kommissionens kontrol. Den tvinger France Télévisions' konkurrenter til at finansiere støtten

og skaber en konkurrenceforvridning, som den utilstrækkelige differentiering mellem de forskellige etablerede kanalers programmer forværrer.

- (49) Union Européenne de Radiotélévision (UER) understreger i sine kommentarer af 2. november 2009, at enhver flerårig vurdering af de omkostninger og indtægter, som Den Franske Republik har fremlagt for den offentlige radio- og tv-station, nødvendigvis er en prognose. Sådanne vurderinger skal sikre den langsigtede synlighed, som operatøren skal råde over for at kunne sikre en uafhængig tjeneste. Det er de efterfølgende kontrolordninger, der skal sikre, at der korrigeres for eventuelle udsving. Kommissionens beslutning skal vedrøre beregningsparametrene ex ante og disse ordninger og ikke den faktiske komensation ved udelukkende at validere de anslåede omkostninger og udgifter; i modsat fald vil Kommissionen fastsætte og kontrollere de årlige støttebeløb snarere end selve støtteordningen. UER er også bekymret over, at Kommissionen forsøger at fastslå værdien af de kommende års synergier og effektivitetsgevinster, da den effektivitet, hvormed en public service-forpligtelse opfyldes, falder uden for Kommissionens kontrol i medfør af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (50) Association des Télévisions Commerciales européennes (ACT) er i sine bemærkninger af 2. november 2009 positive over for Den Franske Republiks beslutning om i væsentligt omfang at nedbringe France Télévisions' reklameindslag. ACT bemærker, at to af de betingelser, der blev fastslået i Altmark-dommen⁽¹⁰⁾, ikke er opfyldt i dette tilfælde, hvorfor det planlagte budgettilskud udgør støtte. ACT mener imidlertid, at hvis støttens finansiering ved en afgift på konkurrenternes reklameindtægter er i overensstemmelse med EU-retten, vil fordelene ved tilbagetrækningen fra markedet blive meget få, og et sådant system vil i visse henseender kunne medføre mere konkurrenceforvridning end de tostrengede traditionelle offentlige og private finansieringsordninger.
- (51) ACT mener, at France Télévisions' public service-forpligtelser ikke er blevet grundlæggende ændret siden 1994, og at de kan sammenlignes med de forpligtelser, der gælder for andre private operatører. På samme måde er skønnene over komensation for tab af reklameindtægter indtil 2012 vage og tager hverken højde for faldende investeringsomkostninger i den henseende eller et eventuelt fald i omkostningerne ved en programlægning, der i mindre grad er underkastet krav fra annoncører, eller de forventede synergier. Ordningen for tilpasning af de offentlige midler og reklameindtægterne til de omkostninger, der er anført i målaftalen, bør kontrolleres, bl.a. i betragtning af de svingende indtægter fra kommercielle aktiviteter; i modsat fald vil Kommissionen ikke råde over pålidelige oplysninger, der giver den mulighed for at vurdere de faktiske omkostninger ved den leverede

⁽⁹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom af 24.7.2003, sag C-280/00, Altmark Trans, Sml. 2003 I, s. 7747, præmis 88-93.

tjeneste og tilstedeværelsen af en eventuel overkompensation. Denne kontrol vil blive foretaget, uden at virksomheden har udført et analytisk regnskab, således som påpeget af den franske revisionsret.

- (52) Endelig mener ACT, at støtten i realiteten finansieres af de nye afgifter, der indføres som led i reformen, og at afgiften på audiovisuel reklame i Den Franske Republik vil betyde, at public service-forpligtelser vil blive finansieret af konkurrenterne, som man i øvrigt ikke har taget sig af. Støtteordningen betyder imidlertid, at France Télévisions beholder sine ressourcer, mens det vil blive mere og mere klart, at annoncerne ikke fuldt ud kanaliserer deres anmodninger til de konkurrerende kanaler. En sådan ordning vil i øvrigt medføre flere hindringer for indtræden på det franske marked.
- (53) I sine bemærkninger af 2. november 2009 vurderer France Télévisions, at den anmeldte ordning ikke giver nogen økonomisk fordel i forhold til konkurrenterne, da kompensationen for mistede reklameindtægter er en følge af de forpligtelser, staten har pålagt virksomheden, og som ingen privat operatør på markedet er underlagt, nemlig afskaffelse af reklameindslag. Når afskaffelsen af reklameindslag træder i kraft, vil enhver konkurrenceforvridning på markedet forsvinde, og presset på konkurrenterne, hvad angår sponsorering, vil også stort set forsvinde. Hvad angår erhvervelse af de såkaldte »premium«-rettigheder, opnåede TF1 96 af de 100 bedste seertal og 18 af de 20 bedste seertal i 2008, mens France Télévisions ikke havde nogen særlige aftaler med de store amerikanske selskaber. Kvalitetskravene til France Télévisions' audiovisuelle produktion er i øvrigt uforenelige med de kommercielle kanalers seertalsmål. Hvad angår salg af programmer, vurderer France Télévisions kun at spille en marginal rolle.
- (54) France Télévisions mener endvidere, at da det beløb, der allokeres til virksomheden hvert år fastlægges på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde i forhold til omkostningerne ved public service-forpligtelsen med en efterfølgende korrektion, hvis der er udsving i forhold til de faktiske omkostninger, opfylder den anmeldte ordning den anden betingelse i Altmark-dommen. Den fjerde betingelse ifølge denne dom skulle også være opfyldt, da de hidtil uudnyttede synergier nu vil blive udnyttet med ændringen af den juridiske form og vedtægterne, og da denne fjerde betingelse ikke kræver, at forpligtelsen opfyldes med det lavest mulige omkostningsniveau, men at omkostningerne svarer til omkostningerne for en veldrevet gennemsnitsvirksomhed.
- (55) Hvad angår den anmeldte ordnings forenelighed med det indre marked, mener France Télévisions, at da ordningen skal gælde i en række år, vil nettoomkostningerne ved public service-forpligtelsen ikke kunne beregnes med en sikkerhed, der giver Kommissionen mulighed for på

forhånd at kontrollere, at der ikke er tale om overkompensation. De vejledende skøn for 2010 til 2012 er ikke uforenelige med opnåelse af et fornuftigt overskud eller opbygning af en begrænset reserve på højst 10 % af de årlige omkostninger ved public service-forpligtelsen, men de retlige og administrative bestemmelser foreskriver en efterfølgende kontrol, der under alle omstændigheder giver mulighed for at sikre en proportionel finansiering. Da omkostningerne vil afhænge af den valgte programflade, mener France Télévisions derimod kun at være forpligtet til at overholde de public service-forpligtelser, loven pålægger virksomheden, og den franske stat er frit stillet til at definere indholdet. Disse forpligtelser indeholder også et krav om seertal, som ikke bliver lettere at overholde med udfasningen af reklameindslag. Tværtimod skal der indkøbes et større antal programmer.

- (56) I sine bemærkninger af 2. november 2009 anførte Métropole Télévisions (M6), at den planlagte finansieringsordning udgør statsstøtte i medfør af artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bl.a. fordi den anden og den fjerde betingelse i Altmark-dommen ikke er opfyldt: en kompensation baseret på et skøn over mistede reklameindtægter, som pr. definition og i realiteten er varierende, kan ikke anses for at være baseret på objektive og gennemsigtige beregningsparametre for omkostningerne ved public service-forpligtelsen. Endvidere er beregningsgrundlaget ikke omkostningerne for en veldrevet gennemsnitsvirksomhed i sektoren, men France Télévisions' omkostninger, og der er talrige tegn på, at virksomheden er ineffektivt drevet, hvilket øger de public service-omkostninger, som samfundet skal bære.
- (57) Hvad angår foranstaltningens forenelighed med det indre marked, mener M6, at den påtænkte finansieringsordning er ulovlig, da den medfører en strukturel overkompensation af omkostningerne ved public service-forpligtelsen. Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemsigueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemsiguelighed i bestemte virksomheder⁽¹⁾ kræver, at Den Franske Republik tildeler eller fordeler alle omkostninger og indtægter vedrørende public service-forpligtelsen korrekt på grundlag af konsekvent anvendte omkostningsregnskabsprincipper. Men som understreget af den franske revisionsret råder France Télévisions ikke over sådanne regnskabsværktøjer. Der findes således ingen objektive elementer, der kan tjene til at beregne kompensationen. En overkompensation vil være uundgåelig, da tilskuddet beregnes på basis af reklameindtægter, der hverken henhører under public service-forpligtelsen eller indgår i omkostningerne ved opfyldelsen af denne forpligtelse. De usikre prognoser for mistede indtægter og en manglende omkostningsanalyse vil også gøre en overkompensation uundgåelig.

⁽¹⁾ EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17.

- (58) Inddragelse af de nye afgifter i finansieringsordningen forværrer støttens negative følger for markedet for erhvervelse af audiovisuelle rettigheder — hvor France Télévisions' dårlige ledelse, der opvejes af den offentlige støtte, øger konkurrenternes omkostninger — og for reklameaktiviteten, som France Télévisions vil overflytte til sponsorering, uden at M6, som har en anden seerprofil, vil kunne overtage den plads, som France Télévisions efterlader. I den situation vil kun en efterfølgende finansiering være berettiget. M6 mener således, at ordningen strukturelt set er ulovlig, da der ikke er indført uafhængige efterfølgende kontrolordninger, der effektivt på basis af reelle tal kan sikre, at der ikke er ydet overkompensation.
- (59) I sine bemærkninger af 2. november 2009 relaterer Télévision Française 1 (TF1) reformen af finansieringen af France Télévisions til de strukturændringer, der pågår på reklamemarkedet, hvor internettet vinder stadig større indpas. Fjernsyn udgjorde kun ca. 11 % af de 33 mia. EUR, annoncerne brugte på kommunikation i 2008. Mellem januar og september 2009 steg reklameomsætningen hos de jordbaserede digitale tv-stationer med 60 % mod et fald på 8 % hos de tre ikke-kabelbårne private etablerede kanaler. I 2008 udgjorde skatter og afgifter 60 % af TF1's resultat. Men kontrakter om køb af flerårige rettigheder, prisinflation og omkostningsstivhed, f.eks. omkostninger i relation til lovfæstede forpligtelser til produktion og transmission af franske og europæiske værker, der udgør 30 % af de samlede omkostninger, reducerer ifølge TF1 selskabets handlefrihed. Samtidig vil en ny audiovisuel afgift øge konkurrenceforvridningen på markedet.
- (60) En eventuel overflytning af annoncerernes efterspørgsel til TF1 er det erklærede mål med afgiften på audiovisuel reklame. Ikke nok med at den forventede overflytning af en omsætning på 350 mio. EUR til de tre ikke-kabelbårne kanaler ikke fandt sted i 2009, selskaberne oplevede ydermere et fald på 450 mio. EUR i forhold til prognoserne. I øvrigt ville omfanget af denne overførsel under alle omstændigheder være begrænset af lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser, der som led i gennemførelsen af EU-retten begrænser den tid, hvori der sendes reklamer, til højst 12 minutter pr. sendetime, forudsat at et dagligt gennemsnit på seks minutter pr. time ikke overskrides.
- (61) TF1 mener, at afgiften udgør statsstøtte af to grunde: France Télévisions vil i realiteten ikke efter den 30. november 2011 skulle betale (fra den dato er virksomheden forpligtet til at ophøre med at sende reklameindslag, der udgør grundlaget for betalingerne), og for det andet vil France Télévisions modtage de midler, der opkræves i den henseende, da det fremgår af talrige erklæringer fra regering og parlamentsmedlemmer under debatten om lovforslaget, at afgiften skal finansiere støtten. Uanset afgiftens lovlighed bør den afgiftsordning, der finansierer støtten, indgå i vurderingen af støtten.
- (62) TF1 mener at være underkastet de samme forpligtelser som France Télévisions, hvis programmer kun afviger lidt fra TF1's. Selv om TF1 er tilfreds med ændringen af målaftalen og udbudsbetingelserne som følge af reformen af den offentlige audiovisuelle sektor, mener selskabet med udgangspunkt i udtalelsen fra den franske revisionsret, at udbuddet af public service radio og tv ikke er tilstrækkelig individualiseret. Det understreges således, at i de tidligere udbudsbetingelser udgjorde de kvantitative sendeforpligtelser 10 % af programfladen.
- (63) TF1 mener, at kontrollen med omkostningerne og kvaliteten af France Télévisions' ledelse er lige så utilstrækkelig og betyder, at public service-forpligtelsen ikke opfyldes med så få omkostninger som muligt for samfundet og medfører en risiko for overkompensation. Kommissionen bør derfor i den henseende kontrollere stigningen i overskuddet fra kommercielle aktiviteter og de synergier, der efter 2009 skulle følge af oprettelsen af én samlet virksomhed, France Télévisions, samt et mindre pres på omkostningerne vedrørende programfladen som følge af et mindre pres fra annoncerne.

V. KOMMENTARER FRA DEN FRANSKE REPUBLIK

- (64) I Den Franske Republiks bemærkninger af 7. oktober 2009, som efterfølgende er blevet præciseret, hvad angår anvendelsen af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, henvises der bl.a. til Kommissionens betænkkeligheder dels ved den offentlige finansierings proportionalitet og risikoen for overkompensation, og dels ved inddragelsen af de nye afgifter, der indføres med reformen af den offentlige audiovisuelle sektor, i vurderingen af den anmeldte foranstaltnings forenelighed med det indre marked.

V.1. Finansieringens proportionalitet og efterfølgende kontrol med risikoen for overkompensation

- (65) Den Franske Republik understreger, at den anmeldte foranstaltning ikke er en kompensation for mistede reklameindtægter for koncernen France Télévisions, selv om de vejledende overslag tager højde derfor, men en finansiering, der skal dække omkostningerne ved opfyldelsen af public service-forpligtelsen. Finansieringsbehovene vil udvikle sig i forhold til ændringerne i omkostningerne vedrørende programfladen, udsving i reklameindtægter og transmissionsmåder.

- (66) Den Franske Republik understreger, at forudgående validering af, at der ikke foreligger overkompensation, skal ske ved at sikre, at der eksisterer lovgivningsmæssige og administrative kontrolordninger i overensstemmelse med retspraksis og Kommissionens praksis og ikke i forhold til vejledende overslag over støtte og fremtidige omkostninger. De vejledende tal gives som eksempel i lyset af den forretningsplan, som France Télévisions' tilsynsmyndigheder har godkendt. Metoden til beregning af støtten er ikke baseret på en vurdering af faldende reklameindtægter for France Télévisions. Beregningen er baseret på en generel formel, således at for hvert år vil beløbet fra bidraget til den offentlige audiovisuelle sektor sammenlagt med budgetbevillingen inden for rammerne af Den Franske Republiks forpligtelser og de lovhjemlede efterfølgende kontrolordninger være proportionelt med omkostningerne til France Télévisions' public service-forpligtelse med fradrag af reklameindtægterne.
- (67) Hvad angår de nye innovative audiovisuelle tjenester, der er nævnt i radio- og tv-meddelelsen, understreger Den Franske Republik, at der allerede er planlagt visse tjenester i France Télévisions' nye udbudsbetingelser og den ændrede målaftale, som har været og vil blive gjort til genstand for de forudgående og regelmæssige kontrolforanstaltninger og høringer, der er beskrevet ovenfor. I fremtiden mener Den Franske Republik, at lancering af enhver ny innovativ tjeneste skal ske inden for rammerne af en målaftale, hvor de samme kontrolforanstaltninger finder anvendelse.
- (68) Da radio- og tv-meddelelsen endvidere trådte i kraft efter indledningen af denne procedure, forpligter Den Franske Republik sig til at forbedre sin efterfølgende finansielle kontrol for at opfylde de nye regler for finansiell kontrol, der følger af denne meddelelse. Den Franske Republik har således planlagt at ændre artikel 2 i dekret nr. 2007-958 af 15. maj 2007. Formålet med denne ændring er:
- at sikre, at overførslen til adskilte regnskaber — et krav, der sikrer kontrol med, at der ikke sker overkompensation — foregår i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3 og kontrolleres af et eksternt organ, der skal godkendes af den minister, der har ansvar for kommunikation, og oversendes til denne minister og til Nationalforsamlingen og Senatet og sker for France Télévisions' regning
 - at forbedre den ordning, der skal sikre en effektiv inddrivelse af en eventuel overkompensation eller krydssubsidiering, der måtte fremgå af disse adskilte regnskaber, og som ikke er forenelig med artikel 53 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed og Kommissionens radio- og tv-meddelelse.
- (69) På samme måde gælder det, at for at sikre Kommissionen flere oplysninger i de første år af den reform, der er iværksat ved lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009, forpligter de franske myndigheder sig til at meddele følgende oplysninger for 2010-2013 til Kommissionen:
- gennemførte overførsler i medfør af artikel 2 og 3 i ovennævnte dekret, således som ændret, inden for en frist på højst seks måneder efter at generalforsamlingen har godkendt regnskaberne, herunder oplysninger om udviklingen for reklamemarkedet siden 2007
 - offentlige tiltag til opfølgning af opfyldelsen af France Télévisions' public service-forpligtelser, herunder regnskab for kanalerne udarbejdet årligt af Conseil supérieur de l'audiovisuel (som foreskrevet i artikel 18 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986) og referat af parlamentsudvalgenes (Nationalforsamlingens og Senatets udvalg for kulturelle anliggender og finansudvalget) høring af formanden for France Télévisions om den årlige gennemførelse af målaftalen (som foreskrevet i ovennævnte lovs artikel 53).
- V.2. Inddragelse af de nye planlagte afgifter som følge af reformen af den offentlige audiovisuelle sektor**
- (70) Den Franske Republik mener ikke at have inddraget de nye afgifter på reklame og elektronisk kommunikation i sin anmeldelse. Selv om disse afgifter er indført ved samme lov som reformen, indgår de ikke i den anmeldte foranstaltning.
- (71) Den Franske Republik understreger, at de offentlige udtalelser før vedtagelsen af den lov, som er genstand for beslutningen om at indlede proceduren, som efterfølgende er blevet ændret af nævnte lov, ikke er tilstrækkelige til at fastslå en bindende forpligtelse til at anvende afgifterne til finansiering af støtten. Ifølge fransk lov opkræves disse afgifter til fordel for statens almindelige budget, og de bidrager til finansiering af alle offentlige udgifter og opfylder bruttoprincippet og enhedsprincippet, som er grundlæggende principper for offentlige finanser. I medfør af artikel 36 i lov af 1. august 2001 om finansloven kan en hel eller delvis bevilling af midler til fordel for staten eller en juridisk person udelukkende ske efter en udtrykkelig bestemmelse i finansloven, hvilket ikke er tilfældet her.

- (72) Den Franske Republik understreger i øvrigt, at der ikke er planer om at etablere en forbindelse mellem de omhandlede afgifter og finansieringen af France Télévisions. Den Franske Republik understreger, at hvis der skal gennemføres en ændring af ordningens opbygning, vil de franske myndigheder foretage en ny anmeldelse til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

VI. VURDERING AF STØTTEN

VI.1. Statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- (73) Det bestemmes i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde: »Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.« Disse betingelser undersøges nedenfor.

VI.1.1. Statsmidler

- (74) De budgetbevillinger, som denne anmeldelse vedrører, vil hvert år fremgå af finansloven for den franske stats budget. Der er derfor tale om foranstaltninger, som ydes ved hjælp af statsmidler.

VI.1.2. Selektiv økonomisk fordel

- (75) Ordningen for budgettilskud, der skal supplere de offentlige midler, som stilles til rådighed for France Télévisions, er selektiv, da France Télévisions er den eneste modtager. Det årlige budgetmæssige driftstilskud, der navnlig skal give virksomheden mulighed for at forsætte sine aktiviteter og opveje tab af de reklameindtægter, der hidtil delvist har finansieret virksomhedens omkostninger og investeringer. France Télévisions vil således kunne opnå et seertal, som kanalen ikke ville kunne opnå uden budgetbevillingen. Det vil sige, at virksomheden får en økonomisk fordel, som den ikke kunne have fået på anden vis, eller — da der er tale om et tilskud — på andre markedsbetingelser, dvs. de betingelser, der gælder for de private konkurrenter.
- (76) Kommissionen bemærker i øvrigt, at Den Franske Republik ikke har fremsat bemærkninger, der betvivler vurderingen i beslutningen om at indlede proceduren, hvorefter det planlagte tilskud ikke opfylder alle betingelserne i Altmark-dommen og således skulle give virksomheden en økonomisk fordel i form af statsstøtte⁽¹²⁾. Den bemærker i øvrigt — uden at det berører den videre

udvikling i forvaltningen af og resultaterne for France Télévisions i de kommende år — at den franske revisionsrets rapport om France Télévisions, der blev offentliggjort i oktober 2009, dvs. efter indledningen af proceduren, bekræfter påstanden om, at den fjerde betingelse ikke er opfyldt.

- (77) Det fremgår således af ovenstående, at budgettilskuddene udelukkende til konkernen France Télévisions ved hjælp af midler fra den franske stat giver virksomheden en selektiv fordel.

VI.1.3. Fordrejning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

- (78) France Télévisions forretningsområde er produktion og udsendelse af programmer, som virksomheden udnytter kommercielt, navnlig ved at sende reklameindslag, der betales af annoncører, eller sponsorerede programmer, og videresælge sine senderrettigheder eller købe sådanne rettigheder. Disse kommercielle aktiviteter gennemføres i konkurrence med andre kanaler, som f.eks. TF1, M6, Canal +, navnlig i Den Franske Republik, hvor konkernen France Télévisions er den største audiovisuelle koncern, hvilket de franske myndigheder også understreger. I 2010 forventes France Télévisions' markedsandel at ligge på ca. 10 %, hvilket gør virksomheden til den tredjestørste udbyder på det franske marked.
- (79) Frem til udfasningen af reklameindslag i slutningen af 2011 vil France Télévisions fortsat være aktiv på det franske marked for reklame-tv i konkurrence med de øvrige radio- og tv-selskaber, dog med begrænsninger med hensyn til sendetidspunkter. France Télévisions vil også efter 2011 kunne tilbyde sine tjenester til annoncører, når det drejer sig om reklamer for generiske varer eller sponsorering af udsendelser, i konkurrence med andre radio- og tv-selskaber, der er aktive på det franske marked. Selv om France Télévisions' konkurrenter fuldt ud vil kunne drage fordel af France Télévisions' næsten fuldstændige tilbagetrækning fra reklamemarkedet som følge af reformen, vil France Télévisions ikke desto mindre fortsat være til stede på markedet. Målt i konkurrenternes faste mængder og markedsandele i forhold til 2007 og på basis af skøn for France Télévisions' indtægter i forbindelse med reklamer og sponsorering, som de franske myndigheder har fremsendt, vil France Télévisions stadig have 3,3 % af markedet i 2012 i forhold til over henholdsvis 50 % og 20 % for TF1 og M6.
- (80) France Télévisions vil kunne opnå et seertal, som virksomheden ikke kunne opnå uden budgetbevillingen, hvilket må forventes at have følger for de andre kanalers seertal, og dermed for sidstnævntes kommercielle aktiviteter, således at konkurrencevilkårene vil blive påvirket. France Télévisions vil under alle omstændigheder også

⁽¹²⁾ Se beslutningen om at indlede proceduren, punkt 68-75.

fortsat være aktiv på markedet for køb og salg af audio-visuelle rettigheder og bevare sin forhandlingsposition takket være den omhandlede støtte. Bevarelsen af programinvesteringerne, som budgetbevillingerne muliggør, vil således være afgørende for, i hvilket omfang France Télévisions vil være køber eller sælger på markedet.

- (81) Det fremgår af ovenstående, at budgetbevillingerne udelukkende til koncernen France Télévisions ved hjælp af midler fra den franske stat, fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene på markedet for kommerciel udnyttelse af radio- og tv-spredning i Den Franske Republik og i et vist omfang i andre medlemsstater, hvor France Télévisions' programmer sendes.
- (82) Markederne for køb og salg af audiovisuelle programmer og senderrettigheder, på hvilke France Télévisions er aktiv, har internationale dimensioner, selv om erhvervsstaten normalt er geografisk begrænset til en medlemsstat. France Télévisions' programmer, som fortsat kan sendes takket være statsstøtten, kan også ses i andre medlemsstater, f.eks. Belgien og Luxembourg. Endelig sender France Télévisions også programmer over internettet, som er tilgængelige ud over Den Franske Republiks grænser.
- (83) I den situation vil de planlagte budgettilskud kunne fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

VI.1.4. Konklusion om spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger statsstøtte

- (84) I lyset af ovenstående vil de budgettilskud, som Den Franske Republik påtænker at yde til France Télévisions, udgøre statsstøtte i medfør af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og det er nødvendigt at undersøge, hvorvidt støtten er forenelig med det indre marked.

VI.2. Forenelighed i lyset af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- (85) Det fastsættes i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at »Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige forpligtelser, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesse.«

- (86) I radio- og tv-meddelelsen fastsætter Kommissionen de principper, den vil følge ved anvendelse af artikel 107 og artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på offentlig finansiering af public service-radio- og tv-virksomhed. I den henseende lægger Kommissionens vurdering vægt på følgende to aspekter:

- At public service-forpligtelsen er klart og præcist defineret i en officiel akt, herunder levering af nye vigtige tjenester, og omfattet af et effektivt tilsyn varetaget af et organ, der er uafhængigt af radio- og tv-kanalen.
- At den offentlige støtte, som er nødvendig for denne forpligtelse, er proportionel og gennemsigtig, uden at kompensationen overstiger nettoomkostningerne ved public service-forpligtelsen, som også er underlagt et effektivt tilsyn.

VI.2.1. Klar og præcis definition af public service-forpligtelsen i en officiel akt og et effektivt tilsyn

- (87) Som nævnt ovenfor har Kommissionen ikke i sin beslutning om at indlede proceduren givet udtryk for betænkeligheder af de grunde, der er nævnt deri, hverken vedrørende en passende definition den public service-forpligtelse, som France Télévisions er pålagt ved officielle akter, eller vedrørende et passende tilsyn med den måde, hvorpå France Télévisions opfylder disse forpligtelser, således som beskrevet ovenfor. Kommissionen mener derfor, at de relevante bestemmelser i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986, således som ændret (artikel 43-11, 44, 48 og 53) og i de dekretter og officielle akter, der gennemfører loven og bl.a. vedrører udbudsbetingelserne (dekret nr. 2009-796 af 23.6.2009), samt i målaftalen, er i overensstemmelse med de regler om gennemførelse af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, om vurdering af støtte til public service radio- og tv-virksomhed, der fremgår af radio- og tv-meddelelsen.
- (88) Denne konklusion er den samme, som Kommissionens konklusioner i beslutningerne fra 2003 og 2005 om France 2 og France 3, og i 2008 og 2009 for France Télévisions i medfør af den meddelelse der var gældende på det tidspunkt.

- (89) Det er således for fuldstændighedens skyld, at der foretages en gennemgang af de generelle bemærkninger fra visse interesserede parter, der påstår, at programfladen stort set er den samme på offentlige og private tv-kanaler, hvilket modsiges i bemærkninger fra andre parter, og som ikke er af en sådan karakter, at de kan ændre denne vurdering.

- (90) Den ændrede lov nr. 86-1067 om kommunikationsfrihed definerer meget generelt og præcist France Télévisions' public service-forpligtelser. Selskabet skal bl.a. henvende sig til et bredt publikum og foreslå et varieret program i overensstemmelse med målsætningen om af hensyn til pluralismen at sikre samfundets demokratiske, samfundsmæssige, medborgerlige og kulturelle behov. Det forhold, at nogle konkurrenter på grund af deres medlemskab af UER er forpligtet til at overholde denne organisations vedtægter, som FFTCE understreger, berører ikke det forhold, at der findes specifikke public service-forpligtelser, som er fastlagt i officielle akter udstedt af Den Franske Republik, som i modsætning til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af UER, udelukkende finder anvendelse på France Télévisions.
- (91) Om nødvendigt er France Télévisions' forpligtelser i øvrigt yderligere præciseret i udbudsbetingelserne og målaftalen, der også indeholder præcise og målbare indikatorer, som virksomheden skal overholde i programfladen, og som konkurrenterne ikke er underlagt. France Télévisions tildeles offentlige midler for at nå disse mål og opfylde de public service-forpligtelser, der er fastsat ved lov i borgernes interesse, mens de private midler, der tildeles konkurrerende stationer, har et rent lukrativt formål. På samme måde gælder det, at det forhold, at der findes lovhjemlede begrænsninger eller begrænsninger, som udbyderne anvender frivilligt i deres radio- og tv-virksomhed, ikke er ensbetydende med, at de offentlige og private kanalers udbud er udifferentieret. De public service-forpligtelser, der følger af loven, er i øvrigt — i modsætning til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af UER — omfattet af regelmæssig ekstern kontrol, bl.a. parlamentarisk, hvad angår opfyldelsen af forpligtelserne.
- (92) Endvidere understreger SADC, at France Télévisions har større forpligtelser, hvad angår national audiovisuel og cinematografisk produktion, end konkurrenterne, der er underkastet langt færre forpligtelser. SADC begrundet eller forklarer ganske vist ikke, hvorfor ikke-franske importerede værker, eventuelt fra andre medlemsstater, skulle være af ringere kvalitet end de værker, France Télévisions finansierer. Ikke desto mindre vil en øget og bindende forpligtelse til national produktion i forhold til konkurrenterne bidrage til og være direkte knyttet til det franske samfunds samfundsmæssige og kulturelle behov, som France Télévisions' programflade er forpligtet til at opfylde på grund af sine public service-forpligtelser.
- (93) Hvad angår de oplysninger, som Den Franske Republik har fremsendt, skal denne positive vurdering af definitionen og tilsynet med France Télévisions' public service-forpligtelse udvides til også at gælde de ordninger, der gælder for lancering af nye, innovative audiovisuelle tjenester i medfør af radio- og tv-meddelelsen, der trådte i kraft efter beslutningen om at indlede denne procedure. Disse tjenester, der giver mulighed for at se eller lytte til de sendte radio- og tv-programmer på andre medier eller formater, indgår i France Télévisions' udbudsbetingelser og målaftalen, der i øvrigt præciserer de lovhjemlede public service-forpligtelser. Disse dokumenter er vedtaget ved dekret som nævnt ovenfor, således at de nye allerede planlagte tjenester og eventuelt fremtidige tjenester vil blive omfattet af den samme specifikke forudgående høringsprocedure og det årlige efterfølgende tilsyn med gennemførelsen som de omhandlede tjenester.
- (94) Alt i alt ser det således ud til, at definitionen af den public service-forpligtelse, som France Télévisions er pålagt, samt de dertil hørende kontrolordninger, er i overensstemmelse med de regler og principper, der følger af radio- og tv-meddelelsen, som også er inspireret af retspraksis ved EU-domstolen.
- VI.2.2. *En proportionel og gennemskuelig offentlig finansiering*
- Fastsættelsen af det årlige budgettilskud
- (95) Den finansieringsordning, Den Franske Republik har anmeldt, som det årlige tilskud som kompensation for udfasningen og den efterfølgende afskaffelse af reklameindslag er et led i, skal være permanent og således fortsætte efter den dato, der er fastsat for ophør af reklameindslag, dvs. november 2011.
- (96) Den offentlige årlige finansiering vil omfatte tildeling af en del af midlerne fra bidraget til den offentlige audiovisuelle sektor, tidligere kaldet licens, og det årlige tilskud i medfør af lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009. Ud over den eksisterende støtte, som Kommissionen godkendte i sin beslutning af 20. april 2005, og som ikke ændres af den planlagte ordning, kommer der altså et budgettilskud, hvis nøjagtige størrelse vil blive fastsat årligt i finansloven for det pågældende finansår. Den Franske Republik understreger i sine bemærkninger, at det er de planlagte nettoomkostninger ved public service-forpligtelsen, der hvert år forud for hvert finansår vil fastsætte størrelsen af det årlige tilskud.
- (97) Det fremgår i øvrigt af de skøn, de franske myndigheder har fremlagt som svar på de betænkeligheder, Kommissionen gav udtryk for i beslutningen om at indlede proceduren. Kommissionen bemærker, at de franske

myndigheder betragter prognoserne for forretningsplanen som vejledende, og er enig i, at det er nyttigt for en virksomhed, der er pålagt en public service-forpligtelse, og som i den henseende må påtage sig flerårige udgifter, at råde over en finansiel ramme som i forretningsplanen, der indgår i tillægget til målaftalen. De samlede vejledende offentlige midler skal imidlertid — selv om de er lavere — ses i forhold til de planlagte bruttoomkostninger for tjenesten i perioden 2010-2012.

(98) I betragtning af den relative forudsigelighed for bruttoomkostningerne, som er mindre svingende end de kommercielle indtægter, der lægges til grund for fastsættelsen af nettoomkostningerne, støtter de vejledende tal i forretningsplanen umiddelbart Den Franske Republiks påstand om betydningen af nettoomkostningerne ved public service-forpligtelsen for fastsættelsen af det årlige støttebeløb. Således vil den forpligtelse til statslig finansiel kompensation, der indføres med lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009, udløse det anmeldte budgettilskud, uden dermed at være afgørende for størrelsen, i forhold til et eventuelt skøn over mistede reklameindtægter som følge af afskaffelsen af reklameindslag.

(99) En sådan tilgang er objektivt set begrundet. I betragtning af tilskuddets permanente karakter vil det blive stadig mere arbitrært at fastsætte dets størrelse i forhold til, hvad reklameindtægterne ville have andraget, hvis reklameindslagene ikke var afskaffet i medfør af loven, f.eks. ved at fastsætte beløbet til det, indtægterne udgjorde før meddelelsen om og gennemførelsen af reformen, eventuelt forhøjet i forhold til udviklingen på markedet for tv-reklamer. Hvis tilskuddets størrelse således blev beregnet i forhold til de forventede indtægter, kunne en større nedsættelse af bruttoomkostningerne ved public service-forpligtelsen end forventet, f.eks. som følge af nye synergier i forbindelse med etableringen af den samlede virksomhed France Télévisions, medføre en risiko for overkompensation med offentlige midler.

(100) Beregningsmetoden for det årlige tilskud i forhold til omkostningerne ved public service-forpligtelsen med fradrag af de kommercielle nettoindtægter, der består, er i øvrigt i overensstemmelse med Den Franske Republiks forpligtelse, jf. artikel 44 i den ændrede lov nr. 86-1067 om kommunikationsfrihed, og artikel 2 i dekretet om de finansielle forbindelser mellem den franske stat og virksomhederne i den offentlige audiovisuelle sektor, således at de offentlige midler, der tildeles France Télévisions, ikke overstiger nettoomkostningerne til gennemførelse af de public service-forpligtelser, der er pålagt sidstnævnte. Som de franske myndigheder nævner, finder denne forpligtelse og ovennævnte bestemmelser fuldt ud anvendelse på det anmeldte budgettilskud og på den årlige offentlige finansieringsordning, som tilskuddet er en integreret del af.

(101) Beregningsmetoden for det årlige tilskud i forhold til nettoomkostningerne ved public service-forpligtelsen — og således fratrukket de kommercielle nettoindtægter, der fortsat består — forekommer proportionel i medfør af Kommissionens radio- og tv-meddelelse.

(102) I den henseende kan bemærkninger fra visse interesserede parter, der påstår det modsatte, ikke modsige denne konklusion:

— Bemærkningerne fra FFTCE, ifølge hvilke en kompensation for faldende reklameindtægter, som ikke er en del af public service-forpligtelsen, ikke vedrører finansieringen af denne forpligtelse, kan ikke støttes, ej heller bemærkningerne fra M6 om den svingende og dermed upræcise beregning af mistede reklameindtægter; det er i forhold til nettoomkostningerne ved France Télévisions' public service-forpligtelse, at det årlige tilskud bør fastsættes foreløbigt, og de skøn, Den Franske Republik har fremsendt for 2010, 2011, 2012, er rent vejledende.

— Bemærkningerne fra M6, hvorefter en påstået mangel på analytiske regnskabsværktøjer hos France Télévisions, som den franske revisionsret har gjort opmærksom på, skulle medføre en strukturel overkompensation, fordi tilskuddet er baseret på ikke-objektive omkostningsforhold, samt TF1's bemærkninger om overkompensation af dårligt forvaltede omkostninger, er ikke berettigede; for det første gjorde den franske revisionsret i oktober 2009 opmærksom på, at virksomheden manglede styreværktøjer, der gjorde det muligt at integrere datterselskabernes analytiske regnskabsværktøjer i koncernen France Télévisions, men ikke at der totalt manglede analytiske regnskabsværktøjer; der findes et analytisk regnskab for alle selskaber i koncernen France Télévisions.

— For det andet vedrører undersøgelsen af, hvorvidt kompensationen er forenelig med det indre marked — i modsætning til undersøgelsen af, hvorvidt der er tale om en økonomisk fordel for France Télévisions — ikke omkostninger, som en veldrevet gennemsnitsvirksomhed i den private sektor måtte have ved at udføre en public service-opgave, men de omkostninger, som France Télévisions faktisk pådrager sig, herunder også den reduktion, der forventes i fremtiden; men som det fremgår af ovenstående vil de samlede offentlige midler, der ydes til France Télévisions, umiddelbart være lavere end omkostningerne ved public service-forpligtelsen, og blive fastsat, så der undgås overkompensation, når de kommercielle nettoindtægter er fratrukket.

- (103) Disse kommentarer, som er uberettigede, hvad angår den forudgående fastsættelse af det årlige tilskud, tager i øvrigt ikke højde for, at der findes efterfølgende kontrolordninger. Som nævnt nedenfor vil den årlige forudgående fastsættelse i finansloven af tilskuddet for det pågældende finansår blive ledsaget af efterfølgende kontrolordninger og en eventuel tilbagebetaling.

Finansielle kontrolordninger

- (104) Radio- og tv-meddelelsen foreskriver, at medlemsstaterne skal indføre ordninger, som sikrer, at der ikke sker overkompensation, og sikre regelmæssig og effektiv kontrol med brugen af de offentlige midler. En effektiv kontrol, som foreskrevet i meddelelsen, skal gennemføres regelmæssigt af et organ, som er uafhængigt, ledsaget af ordninger, der giver mulighed for at sikre tilbagebetaling af en eventuel overkompensation eller sikre en korrekt bevilling i det følgende finansår i forhold til eventuelle reserver, der ikke overstiger 10 % af de årlige omkostninger ved public service-forpligtelsen på den ene side og på den anden side eventuelle krydssubsidieringer.
- (105) Artikel 44 i den ændrede lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 understreger, at »Offentlige midler, der bevilges til virksomheder i den offentlige audiovisuelle sektor som kompensation for de public service-forpligtelser, de er pålagt, overstiger ikke omkostningerne ved opfyldelsen af disse forpligtelser.« Denne bestemmelse er en følge af de forpligtelser, Den Franske Republik påtog sig til udtrykkeligt i loven at fastslå princippet om ikke at overkompensere for public service-forpligtelser inden for rammerne af den procedure, der førte til Kommissionens beslutning om forenelighed af 20. april 2005 vedrørende anvendelse af licensindtægter⁽¹³⁾.
- (106) Artikel 2 i dekret nr. 2007-958 af 15. maj 2007 om de finansielle forbindelser mellem staten og offentlige virksomheder inden for audiovisuel kommunikation har samme formulering som artikel 53 i loven af 30. september 1986 under hensyntagen til »de direkte og indirekte indtægter fra public service-forpligtelsen« og understreger, at omkostninger ved opfyldelse af public service-forpligtelserne fremgår af adskilte regnskaber. Dekretet foreskriver i artikel 3, at France Télévisions og datterselskaberne er forpligtet til at overholde de normale markedsbetingelser for alle virksomhedens kommercielle aktiviteter, og at en ekstern virksomhed skal udarbejde en årsrapport om opfyldelsen af denne forpligtelse, der forelægges det ansvarlige ministerium, Nationalforsamlingen og Senatet. Sidstnævnte bestemmelse indgik også i Den Franske Republiks forpligtelser som nævnt i Kommissionens beslutning af 20. april 2005 (betragtning 7).
- (107) Den Europæiske Unions Ret har fastslået, at både de bestemmelser, der fastslår princippet om ikke-overkompensation, og kontrol med de betingelser, France Télévisions anvender på sine kommercielle aktiviteter, fuldt ud

fjerner de betænkeligheder, Kommissionen fremsatte i løbet af den procedure, der førte til beslutningen af 20. april 2005⁽¹⁴⁾. Retten har i øvrigt bekræftet, at det efterfølgende tilsyn med overholdelsen af disse forpligtelser er helt tilfredsstillende⁽¹⁵⁾.

- (108) Kommissionen har modtaget og gennemgået rapporter om gennemførelsen af artikel 2 og 3 i dekretet for regnskabsårene 2007 og 2008 (rapporterne i medfør af dekretets artikel 3 er for regnskabsåret 2007 blevet certificeret af revisionsfirmaerne PriceWaterhouseCoopers og KPMG og for regnskabsåret 2008 af revisionsfirmaet Rise) samt udkastet til årsrapport for 2009, jf. artikel 2. De foreliggende rapporter konkluderer, at de offentlige midler, der er tildelt koncernen France Télévisions, ikke overstiger nettoomkostningerne ved opfyldelsen af de public service-forpligtelser, der er pålagt France Télévisions, og at virksomheden har overholdt de normale markedsbetingelser for alle sine kommercielle aktiviteter. Det udelukker således eventuelle krydssubsidieringer mellem kommercielle aktiviteter og public service-aktiviteter. De omhandlede rapporter viser i øvrigt, at det er muligt at opstille regnskaber for udgifter og indtægter i forbindelse med opfyldelsen af public service-forpligtelsen for France Télévisions' forskellige kanaler i modsætning til, hvad M6 påstår.
- (109) Retningslinjerne for efterfølgende kontrol med de offentlige midler som foreskrevet i dekret nr. 2007-958 vil finde anvendelse på det anmeldte budgettilskud. Siden indførelsen af kontrollen har de samlede offentlige midler, der er tildelt France Télévisions, været utilstrækkelige til at dække nettoomkostningerne ved opfyldelsen af public service-forpligtelserne, således at spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om overkompensation, ikke er relevant. Hvad angår prognoserne for omkostninger og indtægter på mellemlang sigt ifølge forretningsplanen og illustreret i tabel 1 ovenfor, forventes der et mindre overskud i 2012, som — hvis det opnås og ikke skal bruges til at dække de forventede underskud i 2010 og 2011 — i princippet først og fremmest vil blive brugt til at dække udgifter til audiovisuel produktion.
- (110) For at bringe den eksisterende ordning i overensstemmelse med de regler, der blev indført i 2009 i medfør af radio- og tv-meddelelsen, forpligter Den Franske Republik sig under alle omstændigheder til at ændre artikel 2 i dekret nr. 2007-958 af 15. maj 2007 med henblik på:

— at sikre, at årsrapporten om de adskilte regnskaber i overensstemmelse med artikel 3 kontrolleres af et eksternt organ, der skal godkendes af den minister,

⁽¹³⁾ Se beslutning K(2005) 1166 endelig, punkt 65-72.

⁽¹⁴⁾ Rettens dom af 11.3.2009, TF1 mod Kommissionen (sag T-354/05), Sml. 2009 II, s. 471, præmis 205-209.

⁽¹⁵⁾ Se i den henseende dom af 1.7.2010, M6 og TF1 mod Kommissionen (forenede sager T-568 og T-573/08), navnlig præmis 115 mv., endnu ikke offentliggjort.

der har ansvar for kommunikation, og oversendes til denne minister og til Nationalforsamlingen og Senatet, og udarbejdes for France Télévisions' regning

— at forbedre den ordning, der skal sikre en effektiv inddrivelse af en eventuel overkompensation eller krydssubsidiering, der måtte fremgå af disse adskilte regnskaber, og som ikke er forenelig med artikel 53 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed og Kommissionens radio- og tv-meddelelse.

(111) I den sammenhæng ser det ud til, at Den Franske Republik har indført egnede bestemmelser om regelmæssig og effektiv kontrol med brugen af de offentlige midler for at undgå overkompensation og krydssubsidiering i overensstemmelse med radio- og tv-meddelelsen.

(112) I betragtning af ovenstående ser det ud til, at de potentielle konkurrencebegrænsninger som følge af France Télévisions' tilstedeværelse på de kommercielle markeder, hvor virksomheden fortsat vil være aktiv efter den fulde gennemførelse af reformen, alt i alt vil være begrænsede. Denne tilstedeværelse vil formodentlig være stærkt begrænset, og reformen må forventes i hvert fald delvist at flytte efterspørgslen efter tv-reklamer til France Télévisions' konkurrenter.

(113) Som anført i et brev offentliggjort af syv private radio- eller tv-kanaler vil videreførelsen af reformen, der fører til en afskaffelse af France Télévisions' reklameindslag, kunne: »give de private medier et tiltrængt skub fremad«, mens en bevarelse af reklameindslag: »kunne få alvorlige følger for samtlige franske medier og i væsentlig grad ændre aktørernes økonomiske perspektiver ...«⁽¹⁶⁾.

(114) Med andre ord vil France Télévisions' delvise tilbagetrækning og fokusering af indtægtsstrukturen — kommercielle indtægter eller offentlig kompensation — på transmission af programmer, der svarer til virksomhedens public service-forpligtelse uden direkte finansiel kompensation for seerskaren, dæmpe en eventuel konkurrencebegrænsning på de konkurrenceprægede markeder, hvor

France Télévisions er aktiv. Denne tilbagetrækning efterlader en plads, som kan indtages af nye markedsdeltagere eller aktører, der på nuværende tidspunkt har en begrænset tilstedeværelse på reklamemarkedet, og således skærpe konkurrencen på sigt.

(115) I betragtning af de oplysninger, Den Franske Republik har fremsendt, og de indgåede forpligtelser, følger det, at den offentlige finansiering skal give France Télévisions mulighed for at dække de nettoomkostninger, der følger af opfyldelsen af de forpligtelser, virksomheden er pålagt, og denne finansiering skal begrænses til disse omkostninger og vil blive omfattet af en efterfølgende kontrol, der opfylder de kriterier, der er fastsat i den gældende radio- og tv-meddelelse. Da France Télévisions endvidere vil begrænse sin tilstedeværelse på de konkurrenceprægede markeder, risikerer den planlagte støtte ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i et omfang, der strider mod EU's interesse, hvorved betingelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er opfyldt.

(116) Den Franske Republik forpligter sig i øvrigt til at fremlægge en rapport for Kommissionen frem til 2013, hvor reformen af den audiovisuelle sektor vil være gennemført, som vil give mulighed for at følge de aspekter af gennemførelsen af reformen, der er mest relevante i forhold til statsstøttereglerne, nemlig de årlige kompensationer med tilhørende efterfølgende kontrolordninger, de betingelser, France Télévisions anvender på sine kommercielle aktiviteter, udviklingen for virksomhedens stilling på markedet samt den årlige opfyldelse af målaf-talen.

(117) I betragtning af reformens omfang, de innovative tiltag vedrørende finansieringen af France Télévisions' public service-forpligtelse, dens følger for udviklingen i France Télévisions' indtægter og udgifter samt den usikre økonomiske situation på de markeder, der påvirker France Télévisions' og konkurrenternes kommercielle indtægter, vil denne forpligtelse give Kommissionen mulighed for på tæt hold at kontrollere og følge gennemførelsen af reformen og opfyldelsen af Den Franske Republiks forpligtelser inden for rammerne af denne procedure.

De nye afgifter som led i reformen af den offentlige audiovisuelle sektor

(118) I beslutningen om at indlede proceduren havde Kommissionen betænkeligheder ved en eventuel forbindelse mellem anvendelsen af indtægterne fra de nye afgifter på reklame og elektronisk kommunikation og det årlige

⁽¹⁶⁾ Brev fra ledelsen i TF1, M6, Canal +, Next Radio TV, NRJ, RTL og Les Locales TV til Den Franske Republiks præsident af 21.6.2010, offentliggjort den 24.6.2010 på: <http://www.latribune.fr/techno-medias/publicite/20100623trib0a00523461/france-televisions-les-medias-privés-insistent-pour-mettre-fin-a-la-publicite-.html>.

tilskud, der vil blive udbetalt til France Télévisions fra 2010. Hvis der kan fastslås en sådan forbindelse, bør disse afgifter betragtes som en integreret del af støtten, og det bør undersøges, om dette er foreneligt med det indre marked. En sådan forbindelse kan udelukkes for 2009, bl.a. på grund af ikrafttrædelsen af lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 om den audiovisuelle sektor, men der var fortsat tvivl om fremtiden i betragtning af de erklæringer, der er fremsat af de franske myndigheder.

(119) Det fremgår af EU-Domstolens retspraksis, stadfæstet af dom af 22. december 2008 i den præjudicielle sag *Régie Networks* (C-333/07) (præmis 99), at »For at en afgift kan antages at udgøre en integrerende del af en støtteforanstaltning, skal der bestå en tvungen forbindelse mellem afgiften og den berørte støtte i henhold til den relevante nationale lovgivning, således at afgiftsprovenuet nødvendigvis anvendes til at finansiere støtten og har direkte indvirkning på dennes størrelse og dermed på bedømmelsen af denne støttes forenelighed med fællesmarkedet»⁽¹⁷⁾. De to betingelser, Domstolen fastsætter, nemlig den relevante nationale lovgivning og en direkte indvirkning på støttens størrelse, undersøges herefter.

(120) I fransk ret gælder det i medfør af artikel 36 i lov af 1. august 2001 om finansloven, at bevilling af midler opkrævet til fordel for den franske stat til en anden juridisk person udelukkende kan ske, hvis det fremgår af en bestemmelse i finansloven. Finansloven skal således udtrykkeligt fastslå, at provenuet fra afgifter på reklame og elektronisk kommunikation i medfør af lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009 helt eller delvist vil blive anvendt til at finansiere France Télévisions. En sådan bestemmelse er ikke indført. Den Franske Republik forpligter sig til i fremtiden at foretage en ny anmeldelse til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvis der gennemføres en ændring af ordningen. Det kan således ikke fastslås, at der foreligger en tvungen forbindelse mellem den anmeldte støtte og de nye afgifter i medfør af national ret, således som foreskrevet i Domstolens retspraksis.

(121) Endvidere ser det ud til, at det afgørende kriterium for at beregne størrelsen af det årlige budgettilskud, sammenlagt med den planlagte tildeling af midler fra bidraget til den offentlige audiovisuelle sektor, vil være størrelsen af nettoomkostningerne ved de public service-forpligtelser, der er pålagt France Télévisions, og ikke provenuet af den nye afgift. Skøn over public service-omkostningerne er og vil fortsat være omfattet af forudgående skøn i målaf-talerne i medfør af artikel 53 i den ændrede lov nr. 86-

1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed, det årlige tilskud, der er opført i udkastet til finanslov, vil blive beregnet i forhold til de planlagte nettoomkostninger, og justeringen af skøn og resultater skal konstateres og om nødvendigt korrigeres efterfølgende inden for rammerne af den rapport, der skal udarbejdes i medfør af artikel 2 i dekret nr. 2007-958 af 15. maj 2007 om de finansielle forbindelser mellem staten og offentlige virksomheder inden for audiovisuel kommunikation. Da disse omkostninger påløber uanset afgiftsprovenuet, kan dette provenu ikke direkte påvirke støttens størrelse. Det viser sig i øvrigt, at de afgiftssatser, den franske regering oprindeligt havde fastsat, er blevet sat ned i den endelige finanslov godkendt af det franske parlamentet, uden at det viser sig i en samtidig og proportionel nedsættelse af tilskuddet til France Télévisions.

(122) Det fremgår af ovenstående, at de afgifter på reklame og elektronisk kommunikation, der er indført ved lov nr. 2009-258 af 5. marts 2009, ikke er en integreret del af støtten, og derfor ikke skal indgå i undersøgelsen af, hvorvidt sidstnævnte er forenelig med det indre marked, i modsætning til hvad der påstås af visse interesserede parter, nemlig ACT, FFTCE, Association des chaînes privées, M6 og TF1.

(123) Denne konklusion berører ikke de omhandlede afgifters og de specifikke bestemmelers forenelighed med EU-retten i deres egenskab af særskilte foranstaltninger, navnlig hvad angår foreneligheden af afgiften på elektronisk kommunikation, hvad angår de spørgsmål, der er behandlet i overtrædelsesprocedure nr. 2009/5061, i forhold til 2002/20/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester⁽¹⁸⁾.

(124) Kommissionen bemærker sig i øvrigt Frankrigs erklæring, hvorefter de omhandlede afgifter ikke er omfattet af den anmeldelse, som denne beslutning vedrører.

VII. KONKLUSION

(125) I betragtning af ovenstående konkluderer Kommissionen, at det årlige budgettilskud til fordel for France Télévisions iværksat som anført ovenfor kan erklæres for foreneligt med det indre marked i medfør af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ifølge de principper og regler, der gælder for radio- og tv-virksomhed —

⁽¹⁷⁾ Dom af 22.12.2008, Sml. 2008 I, s. 10807. Se også dom af 15.6.2006, *Air Liquide Industries Belgium* (C-393/04 og C 41/05, Sml. 2006 I, s. 5293), præmis 46.

⁽¹⁸⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den støtte, som Den Franske Republik planlægger at iværksætte til fordel for France Télévisions i form af et årligt budgettilskud i medfør af artikel 53-VI, i den ændrede lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed, er forenelig med det indre marked i overensstemmelse med artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Støtten er følgelig tilladt.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2010.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 1. marts 2011

om ændring af beslutning 2007/76/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, for så vidt angår gensidig bistand

(meddelt under nummer K(2011) 1165)

(EØS-relevant tekst)

(2011/141/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse («forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde») ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 7, artikel 9, stk. 4, artikel 10, stk. 3, artikel 12, stk. 6, artikel 13, stk. 5, og artikel 15, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 22. december 2006 ⁽²⁾ vedtog Kommissionen beslutning 2007/76/EF om gennemførelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, for så vidt angår gensidig bistand.

(2) Beslutning 2007/76/EF blev ændret ved Kommissionens beslutning 2008/282/EF ⁽³⁾ for at fastsætte principperne for indberetning om håndhævelsesforanstaltninger, hvilke oplysninger der skal udleveres i indberetninger efter indberetning af en varslings, og bestemmelser om koordinering af markedsovervågning og håndhævelse.

(3) Der er behov for at revidere de krav, som er opstillet i beslutning 2007/76/EF, for så vidt angår sletning af oplysninger i databasen, jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2006/2004, og for så vidt angår regelmæssige indberetninger, ud fra de erfaringer, man har gjort sig i forbindelse med samarbejdsnetværket for håndhævelse.

(4) Det er også hensigtsmæssigt at præcisere bestemmelserne for den koordinerende kompetente myndigheds forpligtelser, deltagelsen i koordinerede håndhævelsesforanstaltninger og de oplysninger, der som minimum skal udleveres i den forbindelse.

(5) Der er behov for at bringe beslutning 2007/76/EF i overensstemmelse med udtalelse 6/2007 fra gruppen vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger ⁽⁴⁾ nedsat ved artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽⁵⁾ og udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽⁶⁾.

(6) Beslutning 2007/76/EF bør derfor ændres.

(7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2006/2004 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 2007/76/EF ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2011.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 32 af 6.2.2007, s. 192.

⁽³⁾ EUT L 89 af 1.4.2001, s. 26.

⁽⁴⁾ Udtalelse 6/2007 om databeskyttelsesspørgsmål i forbindelse med forbrugerbeskyttelsessamarbejdssystemet (CPCS) 01910/2007/EN, WP 139, vedtaget den 21. september 2007

⁽⁵⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ EDPS Opinion Ref. 2010-0692.

BILAG

I bilaget til beslutning 2007/76/EF foretages følgende ændringer:

1) Punkt 2.1.3 affattes således:

»2.1.3. Hvis man ikke kan nå til enighed, skal den bistandssøgte myndighed afgive et svar, der indeholder alle de relevante oplysninger, den har adgang til, og hvoraf de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som er iværksat eller planlægges iværksat (inkl. tidsfrister), fremgår senest fjorten dage efter datoen for modtagelsen af en anmodning gennem sit centrale forbindelseskontor. Den bistandssøgte myndighed skal løbende holde den bistandssøgende myndighed orienteret om udviklingen i sagen, dog mindst hver tredje måned, indtil:

- a) den bistandssøgende myndighed har modtaget relevante oplysninger, som gør det muligt at fastslå, om en overtrædelse inden for Fællesskabet har fundet sted, eller at fastslå, om det med rimelighed må formodes, at en sådan overtrædelse vil finde sted, eller
- b) overtrædelsen inden for Fællesskabet er ophørt, eller det er konstateret, at anmodningen er fremsat med urette.«

2) I punkt 2.1.5 indsættes følgende afsnit:

»En kompetent myndighed skal, så snart den opdager, at en anmodning om gensidig bistand i henhold til artikel 6, 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2006/2004, indeholder fejlagtige oplysninger, som ikke kan rettes på anden vis, anmode Kommissionen om at fjerne oplysningerne fra databasen, så snart det er teknisk muligt, og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen af anmodningen om at fjerne dem.

Alle andre oplysninger vedrørende anmodninger om gensidig bistand i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fjernes fra databasen, fem år efter at sagen er afsluttet.«

3) I punkt 2.2.2 indsættes følgende punktum:

»Varslinger foretaget med rette fjernes, fem år efter at de er blevet foretaget.«

4) I kapitel 4 ændres titlen til:

»4. KAPITEL 4 — ADGANG TIL UDVEKSLER OPLYSNINGER OG DATABESKYTTELSE«

5) Som punkt 4.3 og 4.4 indsættes:

»4.3. *Kommissionens adgang til oplysninger*

Kommissionens adgang til oplysninger begrænses til, hvad der kræves i forordning (EF) nr. 2006/2004. Dette omfatter adgang til varslinger i henhold til artikel 7, stk. 1, til indberetninger i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 6, til oplysninger vedrørende koordinering af markedsovervågning og håndhævelse i henhold til artikel 9 og til betingelser i henhold til artikel 15, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2006/2004.

4.4. *Følsomme oplysninger*

Kompetente myndigheders behandling af personoplysninger i forbindelse med race, etnisk tilhørsforhold, politisk overbevisning, religion, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, helbredsforhold og seksuelle forhold forbydes, medmindre opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til forordning (EF) nr. 2006/2004 ellers er umulig, og behandlingen af sådanne oplysninger er tilladt i henhold til direktiv 95/46/EF.

Kompetente myndigheders anvendelse af personoplysninger i forbindelse med lovovertrædelser, mistanke om strafbare forhold og sikkerhedsforanstaltninger begrænses til det specifikke formål at yde gensidig bistand, jf. forordning (EF) nr. 2006/2004.«

6) Kapitel 6 affattes således:

»6. KAPITEL 6 — KOORDINERING AF MARKEDSOVERVÅGNING OG HÅNDHÆVELSE

6.1. De myndigheder, som er blevet enige om at koordinere deres håndhævelse, kan beslutte sig til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre hensigtsmæssig koordinering og gennemfører dem efter bedste evne, når de anvender artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2006/2004.

6.2. En kompetent myndighed kan afvise at efterkomme en anmodning om at deltage i koordinerede håndhævelsesforanstaltninger efter høring af den bistandssøgende myndighed, såfremt:

a) der allerede er anlagt retssag eller afsagt endelig afgørelse af de retlige instanser i den bistandssøgte eller bistandssøgende myndigheds medlemsstat for de samme overtrædelser inden for Fællesskabet og over for de samme sælgere eller leverandører

b) den finder, at den ifølge passende undersøgelser ikke er berørt af overtrædelser inden for Fællesskabet.

Hvis en kompetent myndighed beslutter at afvise at efterkomme en anmodning om at deltage i koordinerede håndhævelsesforanstaltninger, skal denne anføre årsagerne til sin beslutning.

Dette punkt berører ikke anvendelsen af artikel 6 og 8 i forordning (EF) nr. 2006/2004.

6.3. For at opfylde forpligtelserne i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2006/2004 kan de berørte kompetente myndigheder beslutte, at en af dem koordinerer håndhævelsesindsatsen. De kompetente myndigheder skal tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i hvert enkelt tilfælde, men i princippet udpege den myndighed til koordinerende myndighed, hvor den erhvervsdrivende har sit hovedsæde eller hovedaktivitetsområde, eller hvor det største antal forbrugere, som lider skade, befinder sig.

6.4. Kommissionen vil, hvis den opfordres til det, fremme koordineringen af foranstaltninger i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2006/2004.

6.5. Den kompetente myndighed, der er udpeget til koordinerende myndighed i henhold til punkt 6.3., vil mindst være ansvarlig for følgende:

a) at styre kommunikationen mellem de myndigheder, der deltager i de koordinerede aktiviteter, på en passende måde

b) i givet fald at udarbejde en kort sammenfattende rapport efter endt koordineret foranstaltning

c) at afslutte den koordinerede håndhævelsesforanstaltning i databasen, så snart det er teknisk muligt, og under alle omstændigheder senest syv dage efter at den sidste anmodning om gensidig bistand mellem de to kompetente myndigheder, der deltager i koordinerede håndhævelsesforanstaltninger, er afsluttet af den pågældende bistandssøgende myndighed.

Den koordinerende myndigheds forpligtelser berører ikke de oplysningskrav, som påhviler de andre deltagende kompetente myndigheder i henhold til forordning (EF) nr. 2006/2004 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

6.6. Ud over oplysningskravene i forbindelse med gensidig bistand i henhold til artikel 6, 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2006/2004 skal en kompetent myndighed, som beslutter at anmode andre myndigheder om at koordinere håndhævelsesforanstaltninger, mindst fremkomme med følgende oplysninger:

a) detaljerede oplysninger om den kompetente myndighed, som anmoder om at koordinere håndhævelsesforanstaltningerne

b) sælgers eller leverandørs navn

c) produktets eller tjenesteydelsens navn

d) klassificeringskoden

e) anvendt reklame- eller salgsmedium

f) retsgrundlag

g) et kort sammendrag af overtrædelser

h) et sammendrag af målene med de koordinerede foranstaltninger.»

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 3. marts 2011

om ændring af beslutning 97/80/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 96/16/EF om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter

(EØS-relevant tekst)

(2011/142/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 96/16/EF af 19. marts 1996 om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringerne med anvendelse af Kommissionens beslutning 97/80/EF af 18. december 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 96/16/EF om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾, har vist, at det er nødvendigt at vælge en mere detaljeret opdeling af de største mejerier.

(2) Beslutning 97/80/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(3) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Landbrugsstatistiske Komité —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til beslutning 97/80/EF ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EFT L 78 af 28.3.1996, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 24 af 25.1.1997, s. 26.

BILAG

I bilag II til beslutning 97/80/EF affattes tabel D, E, F, G.1, G.2, G.3, G.4 og G.5 således:

»TABEL D

Fordeling af foretagender ⁽¹⁾ efter størrelsen af den årlige mælkeindsamling

Land Pr. 31. december		
Størrelsesklasser (mælkeindsamling i tons/år)	Antal foretagender	Mælkeindsamling (1 000 tons)
-5 000		
5 001-20 000		
20 001-50 000		
50 001-100 000		
100 001-300 000		
300 001-400 000		
400 001-500 000		
500 001-750 000		
750 001-1 000 000		
1 000 001 -		
I alt		

⁽¹⁾ Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.

TABEL E

Fordeling af indsamlingscentre ⁽¹⁾ efter størrelsen af den årlige mælkeindsamling

Land Pr. 31. december		
Størrelsesklasser (mælkeindsamling i tons/år)	Antal	Mælkeindsamling (1 000 tons)
-1 000		
1 001-5 000		
5 001-20 000		
20 001-50 000		
50 001-100 000		
100 001 -		
I alt		

⁽¹⁾ Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 2, i direktiv 96/16/EF.

TABEL F

Fordeling af foretagender ⁽¹⁾ efter mængden af behandlet mælk

Land Pr. 31. december		
Størrelsesklasser (mælkebehandling i tons/år)	Antal foretagender	Mængde (1 000 tons)
-5 000		
5 001-20 000		

Land	Pr. 31. december	
Størrelsesklasser (mælkebehandling i tons/år)	Antal foretagender	Mængde (1 000 tons)
20 001-50 000		
50 001-100 000		
100 001-300 000		
300 001-400 000		
400 001-500 000		
500 001-750 000		
750 001-1 000 000		
1 000 001 -		
I alt		

(¹) Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.

TABEL G.1

Fordeling af foretagender ⁽¹⁾ efter størrelsen af den årlige produktion af visse grupper af mejeriprodukter

Land	Pr. 31. december	
Produktgruppe: FRISKE PRODUKTER (1)		
Størrelsesklasser (fremstillede produkter i tons/år)	Antal foretagender	Årsproduktion (1 000 tons)
-1 000		
1 001-10 000		
10 001-30 000		
30 001-50 000		
50 001-100 000		
100 001-150 000		
150 001-200 000		
200 001-250 000		
250 001 -		
I alt		

(¹) Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.

TABEL G.2

Fordeling af foretagender ⁽¹⁾ efter størrelsen af den årlige produktion af visse grupper af mejeriprodukter

Land	Pr. 31. december	
Produktgruppe: KONSUMMÆLK (11)		
Størrelsesklasser (fremstillede produkter i tons/år)	Antal foretagender	Årsproduktion (1 000 tons)
-1 000		
1 001-10 000		
10 001-30 000		
30 001-100 000		

Land Pr. 31. december

Produktgruppe: KONSUMMÆLK (11)

Størrelsesklasser (fremstillede produkter i tons/år)	Antal foretagender	Årsproduktion (1 000 tons)
100 001-150 000		
150 001-200 000		
200 001-250 000		
250 001 -		
I alt		

(¹) Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.

TABEL G.3

Fordeling af foretagender (¹) efter størrelsen af den årlige produktion af visse grupper af mejeriprodukter

Land Pr. 31. december

Produktgruppe: MÆLKEPULVERPRODUKTER (22)

Størrelsesklasser (fremstillede produkter i tons/år)	Antal foretagender	Årsproduktion (1 000 tons)
-1 000		
1 001-5 000		
5 001-20 000		
20 001-25 000		
25 001 -		
I alt		

(¹) Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.

TABEL G.4

Fordeling af foretagender (¹) efter størrelsen af den årlige produktion af visse grupper af mejeriprodukter

Land Pr. 31. december

Produktgruppe: SMØR (23)

Størrelsesklasser (fremstillede produkter i tons/år)	Antal foretagender	Årsproduktion (1 000 tons)
-100		
101-1 000		
1 001-5 000		
5 001-10 000		
10 001-15 000		
15 001-20 000		
20 001-25 000		
25 001 -		
I alt		

(¹) Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.

TABEL G.5

Fordeling af foretagender ⁽¹⁾ efter størrelsen af den årlige produktion af visse grupper af mejeriprodukter

Land Pr. 31. december		
Produktgruppe: OST (alle typer) (24)		
Størrelsesklasser (fremstillede produkter i tons/år)	Antal foretagender	Årsproduktion (1 000 tons)
-100		
101-1 000		
1 001-4 000		
4 001-10 000		
10 001-15 000		
15 001-20 000		
20 001-25 000		
25 001 -		
I alt		

(1) Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 96/16/EF.»

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 3. marts 2011

om afvisning af at optage ethoxyquin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om ændring af Kommissionens beslutning 2008/941/EF

(meddelt under nummer K(2011) 1265)

(EØS-relevant tekst)

(2011/143/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1112/2002 ⁽²⁾ og (EF) nr. 2229/2004 ⁽³⁾ er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der er opstillet en liste over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Denne liste omfatter ethoxyquin.
- (2) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 24e i forordning (EF) nr. 2229/2004 sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv 91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter modtagelsen af udkastet til vurderingsrapport. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/941/EF af 8. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer ⁽⁴⁾ vedtaget, at ethoxyquin ikke skulle optages i det pågældende bilag.
- (3) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren») har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I ⁽⁵⁾.
- (4) Ansøgningen blev indgivet til Tyskland, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr.

2229/2004. Tidsfristen for den fremskyndede procedure er overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/941/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.

- (5) Tyskland har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 16. oktober 2009 meddelt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA») og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om ethoxyquin for Kommissionen den 20. august 2010 ⁽⁶⁾. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 28. januar 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om ethoxyquin.
- (6) Der blev under evalueringen af dette aktivstof afdækket en række problematiske forhold. Det var bl.a. ikke muligt at foretage en pålidelig vurdering af forbrugernes, brugernes og arbejdstagernes eksponering, fordi der kun forelå en begrænset mængde toksikologiske data, som blev anset for at være utilstrækkelige til, at der kunne fastsættes et acceptabelt dagligt indtag (ADI), en akut referencedosis (ARfD) og en acceptabel eksponering af brugerne (AOEL). Desuden var de fremlagte data utilstrækkelige til, at der kunne fastsættes en definition af restkoncentrationen af ethoxyquin og metabolitterne heraf. Endvidere betød manglende data, at der ikke i de tekniske specifikationer kunne træffes nogen konklusion om det genotoksiske potentiale og økotoksiciteten ved en urenhed, der af fortrolighedshensyn omtales som urenhed 7. Endelig forelå der ikke tilstrækkelige data til, at der kunne foretages en fuldstændig vurdering af risiciene for miljøet og for organismer, der ikke er målarter. Det har således ikke været muligt på grundlag af de foreliggende oplysninger at konkludere, at ethoxyquin opfylder kriterierne for optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 379 af 24.12.2004, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 91.

⁽⁵⁾ EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ethoxyquin«, EFSA Journal 2010; 8(9):1710. [38 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1710. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- (7) Kommissionen opfordrede ansøgeren til at kommentere resultaterne af peer reviewet. Kommissionen opfordrede endvidere i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 ansøgeren til at fremsætte bemærkninger om udkastet til revideret vurderingsrapport. Ansøgeren fremsatte sine bemærkninger, og Kommissionen har gennemgået disse nøje.
- (8) Selv med de af ansøgeren fremsatte argumenter kan de påpegede problemer dog ikke siges at være løst, og de vurderinger, der er foretaget på baggrund af de forelagte oplysninger og evalueret på EFSA's ekspertmøder, har ikke underbygget forventningen om, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder ethoxyquin, under de foreslåede betingelser for anvendelse generelt opfylder kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF.
- (9) Ethoxyquin bør derfor ikke optages i bilag I til direktiv 91/414/EØF.
- (10) Denne afgørelse er ikke til hinder for, at der kan indgives en ny ansøgning vedrørende ethoxyquin i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF og kapitel II i forordning (EF) nr. 33/2008.
- (11) Af klarhedshensyn bør rækken vedrørende ethoxyquin i bilaget til beslutning 2008/941/EF udgå.
- (12) Beslutning 2008/941/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ethoxyquin optages ikke i bilag I til direktiv 91/414/EØF som aktivstof.

Artikel 2

Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder ethoxyquin, trækkes tilbage senest den 3. september 2011.
- b) der fra datoen for offentliggørelsen af denne afgørelse ikke gives godkendelse eller forlænget godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder ethoxyquin.

Artikel 3

Eventuelle frister, som medlemsstaterne indrømmer i henhold til artikel 4, stk. 6, i direktiv 91/414/EØF, skal være så korte som muligt og skal udløbe senest den 3. september 2012.

Artikel 4

Rækken vedrørende »ethoxyquin« i bilaget til beslutning 2008/941/EF udgår.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2011.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

2011/140/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 20. juli 2010 om statsstøtte C 27/09 (ex N 34/B/09) budgettilskud, som Den Franske Republik påtænker at yde til fordel for France Télévisions (meddelt under nummer K(2010) 4918) ⁽¹⁾** 44

2011/141/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 1. marts 2011 om ændring af beslutning 2007/76/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, for så vidt angår gensidig bistand (meddelt under nummer K(2011) 1165) ⁽¹⁾.....** 63

2011/142/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 3. marts 2011 om ændring af beslutning 97/80/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 96/16/EF om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾** 66

2011/143/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 3. marts 2011 om afvisning af at optage ethoxyquin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om ændring af Kommissionens beslutning 2008/941/EF (meddelt under nummer K(2011) 1265) ⁽¹⁾.....** 71

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA